

FILM WIJK KRANT

Buurtkrant voor en door Filmwijkers

WINTER.2023

IN DEZE FILMWIJKKRANT

- De Filmwijkkrant bestaat al 30 jaar!
- Hoe gaat het met de oprichters?
- Filmrubriek Maarten van der Meer
- Informatie Platform Filmwijk
Wijkteam & Gezondheidscentrum
- De getijgerde lijmspuit in huis
- Minibibliotheek Lumièrepark
- Internationals in de Filmwijk
- Tweede editie ALLUMINOUS
- De winter van 2021
- Oude Apenboom
- En meer...

30-JARIG JUBILEUM EDITIE!

COLOFON

Oplage en verschijningsfrequentie: De Filmwijkkrant verschijnt 4 keer per jaar en wordt gratis huis-aan-huis verspreid in de Filmwijk (oplage 5.000 exemplaren). De Filmwijkkrant wordt gemaakt en bezorgd door vrijwilligers.

Redactie: Maaïke van den Bosch, Frank Braakhuis, Anneke Geraads, Ben van Haastrecht, Alex Havermans, Dave van der Klink, Sjaak Lammerts, Louise van Leeuwen, Apollonia Prins & Anne-Marieke Zaal.

Vaste medewerkers: Maarten van der Meer (filmrubriek), Anne-Marieke Zaal (vormgeving) & Karin Zweers (dierencolumn).

Bezorging: Andrea Manuela Mooij, Anneke Broeren, Anneloes Brouwer, Anno Winters, Asjen van Dijk, Beanke van der Schaal, Dady Hastarjanto, Dimphy Aarts, Dorien van de Bovenkamp, Han van Beusekom, Hans Blom, Hans Hofste, Iris van de Weert, Joke Schot, Jolanda Vos, Joop Hoogendoorn, Jose van Gerven, Joyce Meyer, Koby Fransen-Parre, Lies ter Averst, Louise van der Meer, Mannes en Mirjam Wietsma, Marc Puyk, Marga de Boer, Margreet van Uningen, Marion Gelmers - van Hoeck, Martine Bakker - Slob, Monique de Bruin, Paul Albers, Simona Reuten, Tanja Coenen, Thea Bolding & Wim vd Veldt.

Coördinatie bezorging: Tanja Coenen en Ellen Lommerse

Website & contact: www.filmwijkkrant.nl E-mail: info@filmwijkkrant.nl

(Na)bezorging: bezorging@filmwijkkrant.nl

Advertenties: advertenties@filmwijkkrant.nl of bel 06 - 51 22 76 33

Donaties: Vrijwillige bijdragen in de kosten: NL80 INGB 0009101157 t.n.v. De Filmwijkkrant

NEE - NEE sticker: De Filmwijkkrant wordt bezorgd op alle adressen in de Filmwijk, ook als er een NEE-NEE sticker op de brievenbus zit. De krant bevat namelijk essentiële informatie voor en over de wijk, onder meer van het gezondheidscentrum. Mocht je bezwaar hebben tegen deze bezorging, dan kun je daarover een e-mail sturen naar info@filmwijkkrant.nl.

Wij willen bereiken dat u uw ware schoonheid ontdekt!

Anne
Hairstyling & Beautycenter

Dames Knippen	€ 31
Heren Knippen	€ 30
Kinderen Knippen	€ 20
Wenkbrauwen epilieren	€ 25
Gellak	€ 30

www.annehairandbeauty.nl

Anne-hair-Beauty

06-24401253

036-7504931

Schoonheidsbehandelingen

Permanente Make-up

Actie!

Voor elke vijf personen die via u bij ons komen, krijgt u € 10 korting

Dankwoord aan Ben

Dit is het laatste nummer waar onze redacteur Ben van Haastrecht aan heeft meegewerkt. Na ruim vijf jaar neemt Ben afscheid van de Filmwijkkrant.

Ben heeft ons in die vijf jaar een paar keer door een moeilijke periode heen geholpen. Eerst na het overlijden van onze hoofdredacteur Ben Heersink, drie jaar geleden. Toen bij het vinden van ons huidige mooie redactieteam en zeker ook na het plotselinge overlijden van Guus van den Berg, afgelopen mei.

Op 30 november jongstleden hebben wij met de redactie samen gegeten en ook in persoon ons dankwoord kunnen uitspreken. Op bovenstaande foto is Ben de man met de bloemen, de tweede persoon van rechts.

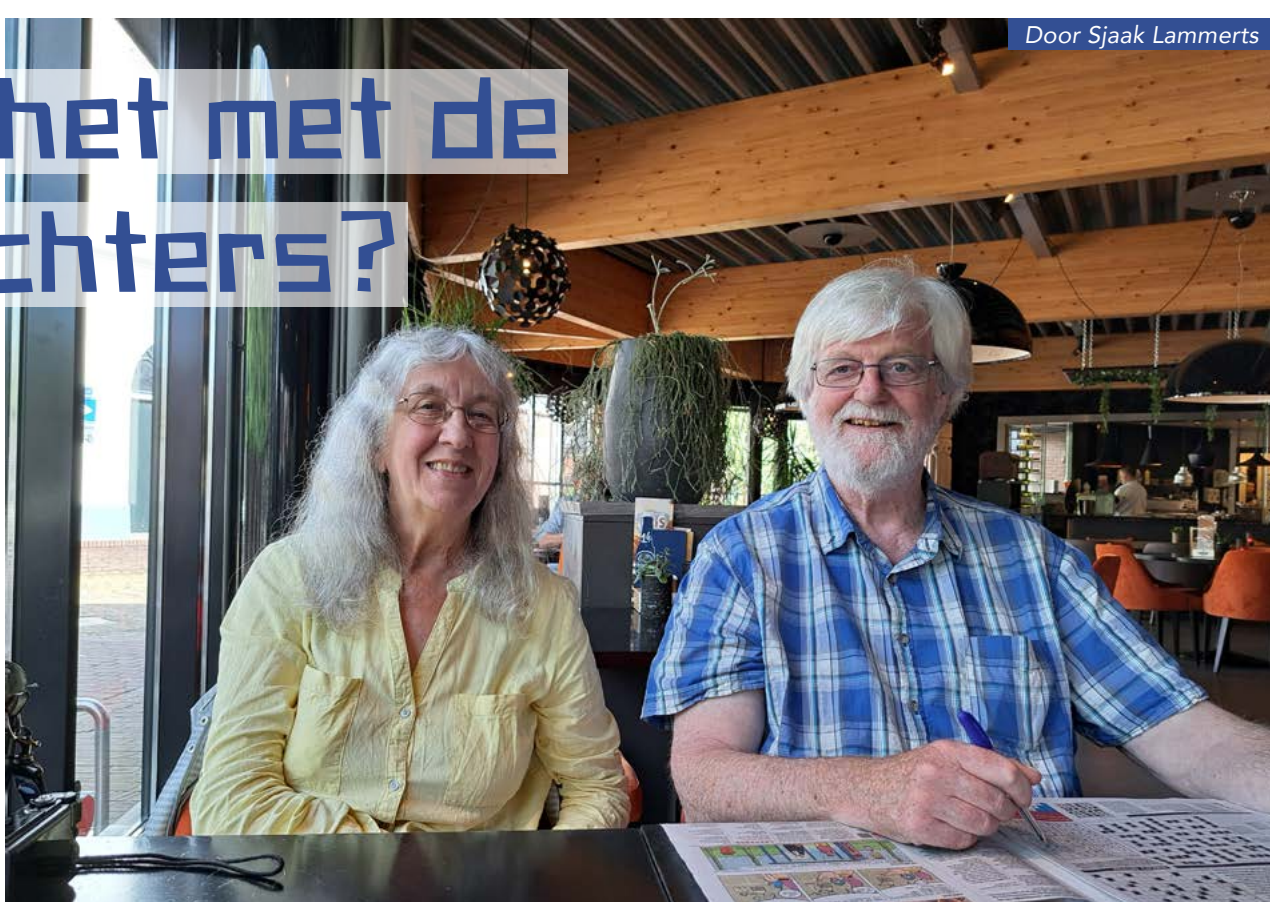
Ben, heel erg bedankt voor al je waardevolle bijdragen en inzet voor de Filmwijkkrant in de afgelopen jaren. We zijn je heel dankbaar voor wat je voor de Filmwijkkrant hebt betekend. Zeker dankzij jou heeft de Filmwijkkrant het tot dit jubileumnummer gered. Je laat de krant nu in goede handen achter. Hele mooie pensioenjaren!

Fijne Feestdagen

Wij vieren dubbel feest deze maand! Niet alleen staan de feestdagen voor de deur, maar wij vieren ook ons 30-jarig jubileum!

Wij danken al onze trouwe lezers en wensen jullie hele fijne feestdagen en een sprankelend 2024!

Hoe gaat het met de oprichters?

Bij meerdere jubilea van de Filmwijkkrant is er aandacht besteed aan de mensen van het eerste uur. In 1993 hebben Simon Blokker en Carin van Hout het initiatief genomen voor de oprichting van de Filmwijkkrant. In onderstaand artikel kan je lezen hoe het nu met hen is.

"Filmwijk paste perfect bij ons gedurende 27 jaar. Wat er niet was, organiseerden we zelf. In die beginjaren was dat hard nodig! Simon was journalistiek onderlegd en de aangewezen persoon voor de functie van hoofdredacteur. Hij startte de Filmwijkkrant onder de vleugels van onze Wijkvereniging Filmwijk. Het vinden van vrijwilligers was niet altijd gemakkelijk. De drukke vereniging paste ook steeds minder bij óns werkzame leven en de opvoeding van onze kinderen. In 1998 droegen we al onze taken in de verschillende werkgroepen over aan derden. Alleen de Filmwijkkrant overleefde.

Twee dochters gingen studeren in Enschede en wortelden in Overijssel. Alle reden om na pensionering te willen verhuizen. Toen de woningprijzen gunstig waren, zagen we mogelijkheden en waagden in 2019 de stap van de Filmwijk naar Holten.

Het is nu een genot onze jongste kleinzoon te zien opgroeien. We genieten hier bovendien van de fraaie natuur, de Sallandse Heuvelrug, het nabije en historische Deventer en niet te vergeten, van het gezellige dorpse Holtense leven. Minpuntje: een drukke straat, grenzend aan onze achtertuin.

Holten telt evenveel inwoners als de Filmwijk, maar wat een verschil! Veel groen, een rijk verenigingsleven, 'naoberschap' en een bruisend horecapleintje met een omvangrijk Kulturhus waar men elkaar ook

ontmoet: horeca, terras, bieb, film- en theaterzaal, expositieruimtes, vergaderzalen, maatschappelijk werk, politie + gemeentependance, VVV enz. En wat mij persoonlijk aanspreekt ... er is voldoende aanbod op het gebied van kunst en cultuur! Dit alles dankzij de enthousiaste inzet van vele vrijwilligers ... nóg wel, want ook Holten vergrijst.

Voor Almere én Filmwijk was de groeiende vergrijzing in 2016 een nieuw thema. Helaas vertrekken veel senioren uit Almere; ze gaan een nieuw avontuur aan, verhuizen terug naar hun 'roots' óf hun kinderen achterna. Sowieso heeft de stad te weinig gebouwd voor senioren; er is een mager aanbod levensbestendige woningen en voor initiatieven als een Knarrenhof is geen passende plek. Waarom kan Almere geen stukje centrum aan "onze" Filmwijk toevoegen, aan de spoorzijde, om seniorenhoven mogelijk te maken? Het drukt de zorgkosten en houdt de bevolkingsopbouw in evenwicht. Misschien is "vergrijzing" een thema voor de vol-

gende Filmwijkkrant? (Hoeveel 'eerste bewoners' telt Bouwrai '92 nog?)

Het 'verdorpen' van anonieme wijken (in met name Amsterdam/Almere) is mijn leven lang een terugkerend thema geweest. Ik was betrokken bij Centraal Wonen, buurtcentra, Wijkvereniging Filmwijk met haar werkgroep Activiteiten, Belangenbehartiging én Filmwijkkrant, Buurtcentrum Filmwijk, Knarrenhof. Mijn laatste betrokkenheid was bij de oprichting van het Buurtlokaal voor senioren in basisschool De Polygoon. Maar wat hadden we nog graag een totale renovatie van het gebied rond De Polygoon meegemaakt. Doel: een ontmoetingsplek en 'naoberschap' creëren voor álle bewoners van de Filmwijk-Noord. Gelukkig zijn daar de Filmwijkkrant en Platform Filmwijk nog om bewoners met goede ideeën samen te brengen!!!"

Groeten uit Holten - Overijssel, van Carin van Hout en Simon Blokker

6 feb 1992 filmwijk bouwrai - Foto: Gerrit Marchal

De oproep in het Herfstnummer voor het inzenden van foto's en verhalen van dertig jaar geleden heeft geleid tot onderstaande leuke bijdrage van de oprichters van de Filmwijkkrant Carin & Simon.

"Moeten we hier gaan wonen?"

Het was in 1991. "Moeten we hier gaan wonen?", vroegen onze jonge kinderen verontrust, terwijl we door de modder banjerden richting school. Maar die nieuwe school van architect Herzberger (de Polygoon) trok hen ook al niet. Toch kwam het allemaal goed. Tot diep in de nacht werd er aan

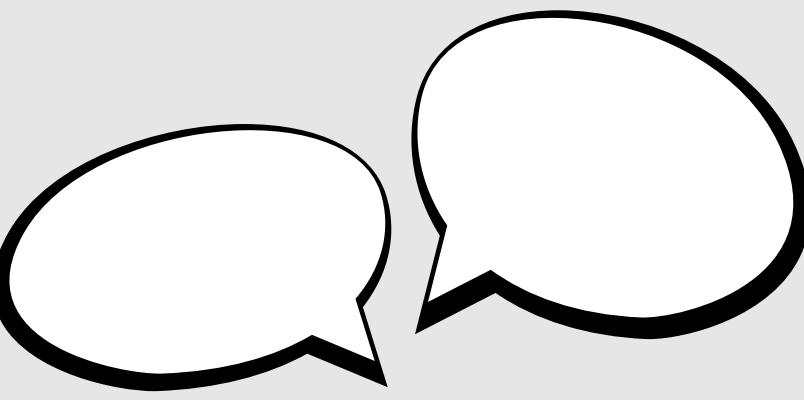
de straten gewerkt om de geplande opening in april van expositiewijk BouwRAI 1992 mogelijk te maken. Die eerste periode voelden we ons soms net aapjes; mensen liepen zomaar je tuin in om naar binnen te gluren! Ze hadden immers een kaartje gekocht om binnen te mogen! Ieder project had namelijk wel een "eigen" showwoning. Wij hadden gekozen voor een ruim hoekhuis; een zogenaamde traditionele Zonnelok-woning met acht woningen aan een binnenstraat, aan de Hollywoodlaan. Een ontwerp van architect Wiek Röling. Hier woonden al spoedig acht huishoudens, in een Vereniging Van Eigenaren, met in totaal zo 'n twaalf kinderen. Die hadden het best gezellig met elkaar, spelend in een

veilige omgeving. En wat de volwassen bewoners betrof ... we woonden allen in een nieuwe wijk ... de beukenhagen waren nog laag ... iedereen begon aan een nieuw avontuur. De bereidheid om elkaar te leren kennen was groot. Sowieso trok deze bijzondere wijk veel bijzondere mensen. Iedereen was het erover eens ... Filmwijk / BouwRAI '92 was de leukste wijk van Almere.

Foto voorpagina: 1991 Carin loopt met de kinderen door de BouwRAI in aanbouw naar de Polygoon.

Noord-Zuid

De Filmwijk bestrijkt een groot gebied. Zo is het dus zeer wel mogelijk dat bewoners in het ene deel niet weten wat zich in het andere deel afspeelt. In deze column ‘informereren’ een bewoner uit Zuid en Noord elkaar over hetgeen in hun omgeving gebeurt.

Dag mevrouw A., hoe gaat het met u? Bent u nog bij Almere City FC gaan kijken na hun promotie? En heeft u alweer nood aan een nieuwe vakantie na uw avontuur in Schotland deze zomer met uw man en kinderen? Zijn er nog spannende gebeurtenissen geweest in Filmwijk Zuid? Hier in Noord merk je dat het kouder wordt, winter is coming. Mensen dragen hun winterjassen al en trotseren de regen om hun boodschappen te doen en de hond uit te laten. Ik heb u trouwens iets leuks te vertellen!

Beste meneer A., de wedstrijden van Almere City FC worden steevast bezocht door mijn man. Ik kijk tegenwoordig meestal op tv, kaarten zijn moeilijker te bemachtigen en met jonge kinderen bezoeken we alleen middagwedstrijden. Ik heb een citytrip in de planning en we denken nog na over een zomerbestemming. Toch een fijn vooruitzicht altijd. De winter lijkt vooral uit regen te bestaan inderdaad. Maar we hebben ook heel bijzondere regenbogen gezien boven Filmwijk. Elk nadeel heb zijn voordeel. Ik ben nu wel heel nieuwsgierig. Wat voor leuk nieuws heeft u te melden?

Mevrouw A., het leuke nieuws is dat wij weer in blijde verwachting zijn van een zoon! Ons leven zal dus weer op z’n kop komen te staan. Ik kijk er naar uit om met de kinderwagen door de wijk te lopen. Ontmoeten van wijkbewoners, burens en andere ouders. Een nieuwe fase van ons leven.

Wat een prachtig nieuws meneer A.! We weten hoe bijzonder het nieuwe leven is. We hebben twee heerlijke zoontjes, maar helaas ook de ervaring van het verliezen van een dochter laat in de zwangerschap. Het is zo’n bijzondere ervaring een kindje te krijgen. Er kan zoveel misgaan en toch gaat het zo vaak helemaal perfect. Ik wens jullie een fijne en bijzondere tijd!

Ah, beste mevrouw A., wat droevig om te horen. Ook wij zijn een kindje verloren, onze eerste zoon. Je realiseert dan wel hoe fragiel het leven is en dat je moet genieten van alle mooie momenten.

We delen een vervelende ervaring meneer A., maar ook de trots voor een kindje dat je in je hart bij je draagt. Extra spannend is dan een volgende zwangerschap. Ik wens jullie een mooie ervaring met dit kleine wonderdje, een regenboog kindje. Na regen komt zonneschijn. Die regenbogen waren dus een mooi voorteken! Hoe bijzonder!

Walnotentaart

Deze taart is in mijn familie traditiegetrouw een taart die je met kerst eet. Pyjama’s nog aan, cadeautjes uitpakken en een stuk notentaart als ontbijt. Maar met de jaarwisseling of elke andere dag smaakt de taart ook prima.

Waarom azijn en zout in een zoete taart?

Als je naar de ingrediënten kijkt dan zie je daar zout en azijn bij staan. Waarom zou je dat nou doen? Om te beginnen bij zout. Zout is een smaakversterker. Onze smaakpapillen worden geprikkeld en daardoor proeven we het zoete van het gebak beter.

Azijn in combinatie met baksoda wordt in deze taart gebruikt om het gebak te laten rijzen. Als baksoda in contact komt met een zure vloeistof vormt het koolzuurgas. Het gas dat ook in frisdrank zit. De belletjes van het koolzuurgas blijven gevangen in het beslag en worden door de warmte tijdens het bakken groter. Daardoor wordt het gebak luchtig. De juiste verhouding tussen azijn en baksoda is wel belangrijk. Van te veel baksoda ten opzichte van azijn gaat gebak naar zeep smaken. Bakken is soms niets anders dan scheikunde.

Wat heb je nodig?

• 200 gram gepelde walnoten• 400 gram bloem• 200 gram witte basterdsuiker• 1 theelepel baksoda• 1 theelepel bakpoeder• ½ theelepel zout	• 150 ml zonnebloemolie• 400 ml sojamelk (of andere plantaardige melk)• 2 eetlepels azijn• 1 eetlepel vanille-extract• Poedersuiker om eroverheen te strooien

Wat moet je doen:

Warm de oven voor op 180 graden celsius. Beboter een bakvorm en strooi er wat losse bloem in zodat elk plekje goed bedekt is. Zoek een paar mooie walnoothelften uit en bewaar die voor later. Hak de rest van de walnoten in stukjes.

Doe de droge ingrediënten (bloem, basterdsuiker, baksoda, bakpoeder en zout) in een grote kom. Roer of zeef de klontjes eruit.

Doe in een andere kom de natte ingrediënten (olie, sojamelk, azijn, vanille-extract) bij elkaar en roer die ook goed door.

Giet de natte ingrediënten nu bij de droge en roer goed totdat je een glad beslag hebt. Roer er nu de walnootstukjes doorheen. Vul hierna vlug de bakvorm en zet deze in de oven.

De baktijd is ongeveer 50 minuten maar controleer voor de zekerheid of de taart dan al gaar is. Hij is gaar wanneer die terugveert als je er zachtjes op drukt. Is dat niet het geval dan kun je de taart nog 10 minuten extra in de oven laten. Laat hierna het geheel even afkoelen in de vorm. Leg een bord boven op de vorm en keer het om. Versier de taart

Tip: Voor de taart op de foto is een tulbandvorm gebruikt maar elke andere taartvorm kan natuurlijk ook

De Winter van 2021

Over het Weerwater schaatsen naar het centrum van Almere

Bevroren bubbels in het ijs onder je schaatsen. Het krakende geluid met diepe echo. Niet alleen hoorbaar, maar ook voelbaar met een trilling. Een moment van nostalgie, heimwee bijna, naar de tijden van als kind met een stoeltje leren schaatsen op ‘dubbeltjes’. Warme chocomel en snert worden aangeboden door een lokale vereniging. De wakken omzeilen tijdens een potje ijshockey met broers en zussen. Klunen door het riet.

Nostalgie

Voor mij was het een ven in de Brabantse Kempen, de streek van mijn jeugd, maar is het geen collectieve Nederlandse nostalgie? Waar was uw ven, meer, sloot, gracht, vijver, kanaal of andere waterpartij van het leren schaatsen? Vallen en weer opstaan. Dikke lagen kleding en wanten die het vallen opvingen, maar het opstaan bemoeilijkten.

De magie van anticipatie, het zien van weerberichten met steeds lagere temperaturen. Het aanhouden van behoorlijke vorst. Droge, koude lucht. De wolkjes blazen bij het naar buiten gaan en het knisperen van de bevroren blaadjes en gras onder de voeten. Eerst kleine plasjes die dichtvriezen, potten in de tuin die scheuren omdat we zijn vergeten ze om te draaien. Het woord ‘Elfstedentocht’ valt weer op het nieuws.

Schaatsers op het Weerwater bij het centrum van Almere

Schaatsen in Filmwijk

En in sommige jaren gebeurt het echt. De ondergelopen grasvelden worden ijsbanen, de sloten vriezen dicht en zelfs in Almere, in onze Filmwijk, zien we de eerste fanatiekelingen de schaatsen onder binden op het Lumièrestrand. 2021 was zo’n jaar. Op een vroege ochtend in februari zagen we de eerste schaatsers voorbij rijden op het Weerwater. Nog dicht bij de randen en in de koude vroegte. “Kan het al? Wat een waaghalzen!” Maar zo prachtig om te zien én horen. Het ijs perfect glad als een spiegel. Een eenzame man op zijn noren. In een perfecte schaatshouding komt hij voorbij.

Steeds meer mensen volgen het voorbeeld. En na nog een goede nachtvorst durft men ook het

midden van het Weerwater te betreden. Na de noren volgen jongeren op ijshockeyschaatsen en de niet-schaatsers die al schuifelend de schaatsers proberen te ontwijken. Ouders met kinderen die voor het eerst op natuurijs staan.

Lopend op het Weerwater bij Filmwijk

Ook wij graven op zolder de schaatsen uit. Ooit mee verhuisd vanuit Brabant en sindsdien zeer sporadisch gebruikt. Voor ons zoontje van zeven hebben we ‘dubbeltjes’ in huis. Op maat te maken voor iedere kinderschoen. Vol verwachting kleden wij ons aan met diverse lagen kleding. Dikke sokken, en een buitenlaag die nat mag worden, want het is zo goed als zeker dat we dat ijs niet alleen staand zullen meemaken. Dus de kleine man krijgt ook een fietshelm op over zijn muts.

Het is even zoeken naar een plek waar het ijs veilig te betreden is. Door het riet, de stenen en de watervogels, die delen open houden, is het ijs niet overall even sterk. We vinden een plekje en gaan zitten op onze plastic zakken om onze schoenen te verwisselen voor de schaatsen. Wat onwennig, maar zo herkenbaar van vroeger. Mijn zoon vol spanning over het leren schaatsen en op het natuurijs staan. Voor mij de nieuwe spanning om als moeder met mijn kind het ijs op te gaan. Natuurijs dat niet overall betrouwbaar is. Maar de wens om deze ervaring mee te geven, te laten zien hoe mooi het is, is groter dan de paniek.

Plan B

Ik had onderschat hoe lastig het is om zelf weer het gevoel te krijgen voor de schaatsen en het ijs. Met als handicap een kind dat aan je hangt en totaal geen balans weet te vinden. Dit was een recept voor een harde val. Het niet gaat werken op deze manier. Licht gefrustreerd verwisselen we onze schaatsen weer voor de schoenen. Dit is dus waar die stoel voor nodig is! Niet alleen voor de leerling, maar ook de stiekem onervaren docent. Daar sta ik nu als ouder voor het eerste bij stil.

Plan B is de ervaring op schoenen beleven. Vanaf Filmwijk Zuid lopen we over het Weerwater richting het Lumièrestrand. Langs de randen en bij het strand is het druk, maar naar het midden van het water heel rustig. Er lopen wat scheuren door het ijs en af en toe hoor je een harde kraak bij het lopen. Mijn advies aan mijn zoon, vooral dan niet stil gaan staan, maar rustig doorlopen. Diezelfde spanning heb ik als kind ervaren en bekruipt me nu ook. Een beetje het gevoel van gevaar opzoeken, maar met gepaste kennis en ervaring. Ruim uit de buurt blijven van zwakke plekken en wakken. Bij scheuren kun je vaak zien hoe dik het ijs is. Zie je andere mensen eerder over diezelfde plekken gaan? Wat als we er doorheen zakken? Rustig blijven en als het kan plat op je buik over het ijs terug naar veilig gebied. Er zijn genoeg mensen om ons heen om hulp te halen, mocht het nodig zijn.

Naast de spanning is er de verwondering. Door het ijs naar de bodem kunnen kijken. Zo helder, de waterplanten, de luchtbellen vast in het ijs. Het geluid van een schaatser die voorbij komt met de echo van de slagen in en onder het ijs. Het kraken van nieuwe scheuren die ontstaan. En het uitzicht terwijl je midden op het Weerwater staat, een bevroren spiegel. Het zien van je eigen huis, school, hele omgeving, vanaf een plek waar je normaal niet staat. In de kou, met strak blauwe lucht. En samen met elkaar dit meemaken. En andere mensen met diezelfde nostalgie, spanning en verwondering.

Geschiedenis en toekomst

We lopen door het gat van de Weerwaterbrug in aanleg. Bewust van het moment. Die brug gaat later een gegeven zijn voor de wijk en de stad. Maar wij lopen hier net voor hij bestaat. Zoals we zo veel historie meemaken als inwoners van Almere. Ik ben dit echt gaan zien als iets heel bijzonders.

De Weerwaterbrug nog in aanleg

We lopen door tot het centrum en gaan bij de Esplanade aan land. De skyline van ons centrum, zo bijna Amerikaans. Modern, nieuw, strak en omringd door laagbouw. Vanaf deze hoek doemt het op uit het Weerwater. De weerspiegeling van al dat wit en metaal in het ijs. En ook hier aan de kant mensen met diezelfde emoties.

Met het veranderende klimaat lijkt het erop dat we deze ervaring niet vaak meer kunnen delen, dus koesteren we de herinnering. Een week later is het 20 graden en lopen we in een t-shirt langs hetzelfde Weerwater. We eten een ijsje op de Esplanade en kijken met dezelfde verwondering naar de golfjes waarop de zwanen voorbij zwemmen.

Karin Zweers dierenarts

Groei

Wat aandacht krijgt groeit. Ik moet er de laatste tijd regelmatig aan denken, omdat we als kliniek, zoals ik de vorige keer al schreef, qua personeel groeien. We hebben er twee dierenartsen en een paraveterinair bij en dat betekent dat er zaken anders lopen dan daarvoor. Dat vraagt een ander soort aandacht dan die bij groei hoort, het zorgt soms voor een beetje groeipijn, en toch groeien we erdoor.

Klinkt waarschijnlijk een beetje filosofisch en waarschijnlijk is dit niet de plek om daar heel ver op door te denken, maar aandacht staat bij mij nou eenmaal hoog in het vaandel. Aandacht voor het dier, voor het baasje en dus ook voor elkaar. We nemen de tijd voor die aandacht en geven dan ook wat wij denken dat nodig is en past. Ik ben erg blij om te zien dat we daardoor gegroeid zijn als kliniek. Ik als arts, als collega en wij met zijn allen als team. We hebben aandacht voor elkaar en het lijkt zich in ieder geval in een hele prettige werksfeer uit te betalen.

Waarom schrijf ik dit voor u als lezer op? Dit is immers meer een kijkje achter onze schermen/balie dan u misschien wilt, maar ik kwam erachter dat het niet heel gangbaar is om zo maar op te schrijven wat je bezig houdt en dat groei wel vaak wordt verwacht, maar niet altijd vanzelfsprekend is. Toch doe ik het even. Om u te laten zien hoe dat bij ons gaat.

Soms is een stapje terug nodig, soms moet je vanwege omstandigheden een pas op de plaats zetten en soms zijn er omstandigheden die niemand had voorzien, zelfs de grootste risicoanalist had ze voor nagenoeg onmogelijk gehouden. Gelukkig mankeert mij niets, maar gezondheid is volgens mij één van die risico's waar we allemaal van weten dat het bestaat. De kans op ziekte is aanwezig en toch gaan veel mensen er op een wisselende manier mee om. Dat geldt zeker ook voor de gezondheid van hun huisdier. Wij hebben daar dagelijks mee te maken en snappen het na al die jaren soms ook gewoon niet.

Wat ik mooi vind aan het werken in ons team is onder meer dat we elkaar de kans geven en het elkaar gunnen om te groeien. Of het nu gaat om nieuwe inzichten in ons vak, of om iets waardoor we als team makkelijker met elkaar functioneren. We geven elkaar de ruimte, leren van elkaar en bespreken zaken ook als we dat nodig vinden. We groeien daardoor met elkaar en als personen. Daar hebben we het niet dagelijks over en ook ik pieker, of filosofer er ook niet elke dag over, maar zo vlak voor de feestdagen en tijdens deze grijze novemberweken lukt het me aardig. Op papier zetten is daarbij ook niet iets wat ik dagelijks doe en zeker niet op deze manier.

Ik weet namelijk niet waar de groei toe leidt, want ik heb dit nog nooit eerder gedaan en dat vind ik spannend. Dat wilde ik toch even met u delen. Dank voor het lezen en alvast fijne feestdagen.

Karin

Waarom Vesta
makelaars?

Wat is de
waarde van
mijn woning?

Een makelaar
kost toch heel
veel geld?

Is het
verstandig om
mijn huis snel
te verkopen via
een opkoper of
aan een kennis?

Geeft de verkoop
via een makelaar
een hogere
opbrengst?

Waarom nu mijn
huis verkopen?

*Bas en Walter leggen
het graag uit!*

VESTA
makelaars

Cinemadreef 138 | 1325 EP ALMERE
036 - 534 72 55 | info@vestamakelaars.nl

DIERENKLINIEK
FILMWIJK

Laat het voor uw huisdier ook een feest zijn!

Bent u alweer plannen aan het maken voor een gezellige jaarwisseling? Wij ook! Bijna elk jaar krijgen we te maken met huisdieren die het geknal van vuurwerk niet zo gezellig vinden. Het levert stress op omdat de meeste huisdieren het niet gewend zijn. Gelukkig is daar wat aan te doen, maar daar moet wel op tijd mee worden begonnen.

Daarom starten we in november met ons **vuurwerkconsult**.

We moeten natuurlijk eerst weten wat u en uw huisdier prettig vinden. Wat past, wat lukt en wat werkt voor uw huisdier. Kom langs of bel ons voor advies over de mogelijkheden.

Cinemadreef 2, 1325 EM Almere

Telefoon: 036 - 537 70 74, www.dierenklinieklfilmwijk.nl

Onzichtbare bewoners van de Filmwijk

de getijgerde lijmspuiter

De Filmwijk telt ruim 10.000 inwoners. Menselijke inwoners heb ik het dan over. Want er leven er nog miljoenen meer. De 213 hectare aan land en water die Filmwijk bestrijkt, delen wij namelijk met een heleboel burens. Niet al deze burens zijn even goed te zien. Sommigen zijn te klein, sommigen zijn te snel en anderen zitten graag verstopt. Maar één ding is zeker: elke soort draagt bij aan de biodiversiteit die we in Filmwijk hebben.

In de rubriek 'Onzichtbare bewoners van Filmwijk' zet ik elke keer een van onze onzichtbare burens op een voetstuk. Deze keer: de getijgerde lijmspuiter.

De getijgerde wat...? Jawel, dat heb je goed gelezen; de getijgerde lijmspuiter is een 5 mm kleine, exotisch uitziende spin die graag in onze warme huizen voorkomt. Spinnen kennen we natuurlijk allemaal wel. En dan vooral de soort die midden in hun web rustig zit te wachten tot er een lekker hapje zich vast vliegt. De soort in deze rubriek is, zoals de naam al doet vermoeden, echter geen spin die je in een klassiek spinnenweb zult tegenkomen.

Spiderman

De jachtmethode van de getijgerde lijmspuiter doet je haast denken aan een kleine Peter Parker. Want net zoals Spiderman, het superhelden alter ego van Parker, vangt hij zijn prooi door zijn web af te schieten. De afgeschoten draden van de getijgerde lijmspuiter zijn echter niet alleen plakkerig, maar ook nog eens giftig. Om het geheel nog vreemder te maken komen de draden, in tegenstelling tot andere spinnen, ook niet uit hun achterste, maar vanuit twee holtes bij hun 'hoektanden'. Aan de ene kant wordt de zijdeachtige, plakkerige draad gemaakt en aan de andere kant verlamdend gif. Wanneer de kleefdraad met zigzaggende bewegingen en met een

snelheid tot wel 30 meter per seconde wordt afgeschoten, worden gif en draad samengevoegd. Na het spuiten krimpt de draadvormige kleefstof nog iets, waardoor de prooi extra vast komt te zitten voordat het verlamdende gif zijn werk doet. Daarna volgt een beet met dodelijk gif en kan de spin aan zijn maal beginnen. Met deze effectieve manier van jagen weet de getijgerde lijmspuiter zilversjes, vliegen, motten en andere spinnen te vangen. Niet verkeerd om in huis te hebben dus!

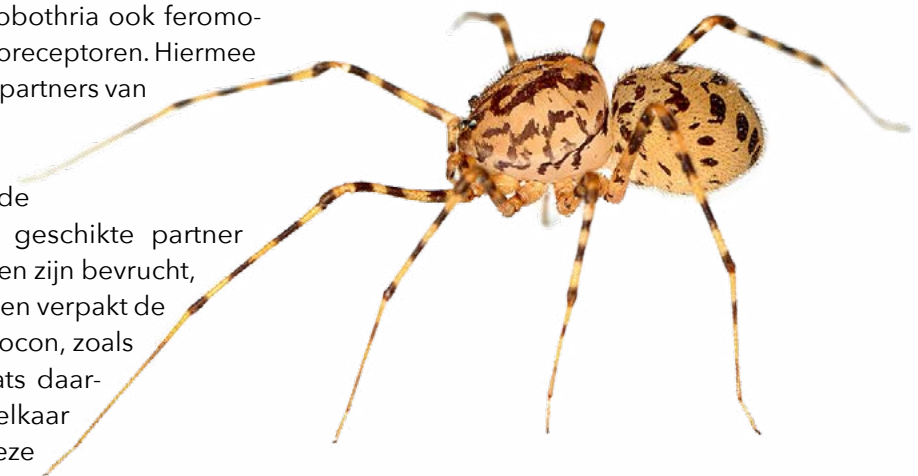
Vreemde eend

De getijgerde lijmspuiter zit dus niet in een web, produceert geen spinsel uit zijn achterste en ook qua hoeveelheid ogen wijken ze af van hun soortgenoten: hij heeft er 6 in plaats van de gebruikelijke 8. Hun gezichtsvermogen is dus, voor spinnenstandaarden, niet zo best. In plaats van zien detecteren ze hun prooien daarom met behulp van trichobothria of simpeler gezegd: heel gevoelige haartjes op de uiteinden van hun voorste paar poten. Hiermee kunnen ze minuscule trillingen opvangen die de aanwezigheid van anderen aanduiden. Naast trillingen vangen deze trichobothria ook feromonen op met behulp van chemoreceptoren. Hiermee onderscheiden ze eventuele partners van prooien.

Wanneer het vrouwtje van de getijgerde lijmspuiter een geschikte partner heeft gevonden en haar eieren zijn bevrucht, maakt ze hiervoor geen nest en verpakt de eieren ook niet in een zijdecocon, zoals de meeste spinnen. In plaats daarvan plakt ze de eitjes aan elkaar tot een bolletje en draagt deze rond in haar kaken of onder

haar lichaam. Tijdens deze periode is ze bijzonder kwetsbaar, aangezien ze niet kan jagen en zichzelf ook niet kan verdedigen door webben te schieten. Na 2-3 weken komen de eieren uit en blijven de jongen tot hun eerste vervelling nog bij hun moeder.

Getijgerde lijmsputters hebben in onze Nederlandse huizen niet veel vijanden. Soms worden ze gepakt door andere, grotere spinnen, duizendpoten of door huiskatten. In warmere landen, waar ze ook buiten leven, worden ze vooral gegeten door vleermuizen, padden, vogels en muizen. In Nederland zijn wij voor hen het grootste gevaar, aangezien we meestal niet zo'n fan zijn van spinnen in huis en verschillende manieren verzinnen om ze te doden. Hun giftanden zijn echter te klein om onze huid te penetreren en het webje wat ze afschieten heeft bij ons geen effect. Ze helpen ons zelfs om de schadelijke insecten, zoals die zilversjes, in huis onder controle te houden. En zeg nou zelf, van alle spinnen die we in huis kunnen hebben is dit kleine tijgertje wel de mooiste toch?

Door Maaïke van den Bosch

Ontdek de minibibliotheek met gratis boeken in het Lumièrepark

Dankzij de inzet van De Leo Club Almere heeft het Lumièrepark nu een eigen minibibliotheek. Als serviceclub voor studenten en young professionals streeft De Leo Club ernaar om Almere op diverse manieren aangenamer te maken. Ook zetten de leden zich in voor verschillende goede doelen. Michelle ten Pas en Grytsje de Boer bevestigden eind oktober het naambordje op het boekenkastje, waarmee ze de minibibliotheek officieel openen.

Iedereen kan gratis uit het boekenkastje een boek lenen of ruilen. Het idee voor een minibibliotheek aan het Weerwater in het Lumièrepark ontstond tijdens een vakantie in Frankrijk. Michelle ten Pas van de Leo Club Almere vertelt: "Ik zag daar overal minibibliotheken. Dat vond ik heel erg leuk."

Veel verschillende boeken

Thuisgekomen zag Michelle een oproepje van de gemeente of bewoners het Rondje Weerwater leuker wilden maken. "Eén en één was twee. Het Lumièrepark leek mij een goede plek voor een minibibliotheek. Er recreëren veel mensen en er

staan volop bankjes om een boek te lezen."

Om het idee te realiseren, riep Michelle de hulp in van de andere leden van de serviceclub. "We kregen al snel veel boeken uit ons netwerk gedoneerd. Het kastje is nu gevuld met een mooie mix aan boeken: kinderboeken, boeken voor volwassenen, fictie, non-fictie, van alles wat. En een oud clubgenoot die bij SavePlastics werkt, bood aan om het kastje te sponsoren en te bouwen."

Leo Club Almere zoekt leden

De Leo Club Almere hoopt met de minibibliotheek zelf ook wat meer bekendheid te krijgen. Wie interesse heeft om zich aan te sluiten bij de serviceclub vindt meer informatie op de website

Michelle ten Pas en Grytsje de Boer bevestigen het naambordje op de minibibliotheek in het Lumièrepark.

www.leoclubalmere.nl of kan een e-mail sturen naar secretaris@leoclubalmere.nl.

"Je bent van harte welkom om een keer aan te sluiten bij een borrel of een activiteit."

Luchtfoto ca 1990, Stadsarchief Almere

Luchtfoto ca 1994, Stadsarchief Almere

Ontwikkeling Filmwijk vanuit de lucht

In de jaren '90 is Filmwijk gebouwd. Op luchtfoto's zien we hoe groot de verandering is. De eerste foto genomen circa 1990. Eerst wordt Filmwijk Noord gereaaliseerd en later in de jaren '90 volgt ook Filmwijk Zuid. De laatste foto in november 2023 vanaf een drone, waarop ook de nieuwe Weerwaterbrug zichtbaar is.

Luchtfoto ca 1996, Stadsarchief Almere

November 2023, gemaakt door Filmwijker André Prins (andreprinsfotografie.nl)

— v.a. 10,45 —

DEKBED WASSEN?

— WASMACHINE 3 - INCL
WASMIDDEL & WASVERZACHTER —

**WIJ
HEBBEN**

Lokaal en uniek speciaalbier

INFO en BESTEL via:
www.BrouwerijStijl.nl

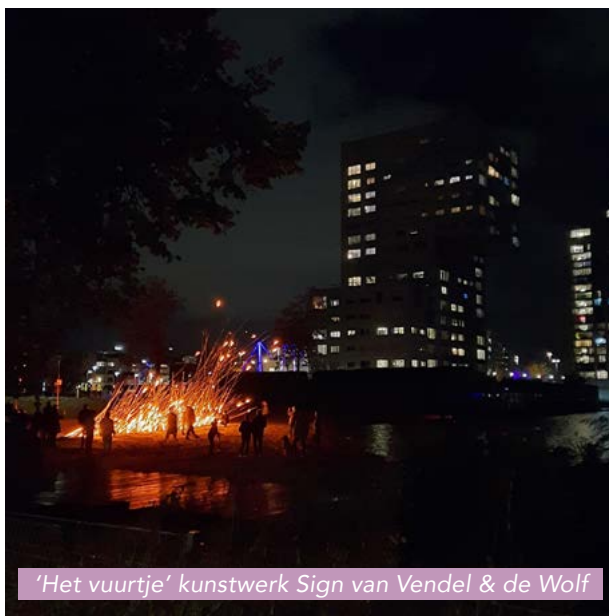

Tweede editie van ALLUMINOUS Lichtkunstfestival

Marieke, Marjolein en Eymert maken zelf lichtkunst

de avonduren, Marieke en Eymert geven aan: "Iets meenemen om kinderen te kunnen dragen of rijden is wel aan te raden. En misschien kan het evenement een uurtje eerder starten. Maar het moet natuurlijk wel een beetje donker zijn."

'Het vuurtje' kunstwerk Sign van Vendel & de Wolf

"We hebben iedereen in Almere aangeraden om naar ALLUMINOUS te gaan." De familie vindt het evenement een meerwaarde voor Almere. "Het is een evenement waarbij mensen van buiten Almere kunnen zien wat er leuk is aan Almere. De natuur en de skyline. Ook voor de mensen uit Almere en Filmwijk zelf vaak nog een ontdekking."

Verbeterd recept

Ondanks de regen op veel van de avonden was het altijd redelijk druk. "De kraampjes leken zelfs niet helemaal voorbereid op de drukte en soms was iets

helemaal op of stonden er lange rijen. Bijvoorbeeld voor de warme chocolademelk." Op een aantal plaatsen waren gezellige horecapleinen ingericht met natuurlijk kleurrijke verlichting, maar ook een muzikaal programma. "De catering en toiletten waren beter geregeld dit jaar. Alles was iets groter aangepakt." Op Utopia Eiland werd het Bostheater gevuld met Almeerse talenten als Mar en Norah Jane. Dit was een samenwerking met Poppodium De Meester.

Naar aanleiding van de eerste editie waren nog meer verbeterpunten doorgevoerd. Zo was er een speciale fietsroute gemarkeerd, inclusief fietsparkeerplaatsen. Je kon met een verlichte boot van de Esplanade naar Circuloco. En de route was beter afgezet, gemarkeerd met grote lichtstallages en meer begeleiding en beveiliging. Wanneer ik toch vraag naar tips voor de organisatie geven Marieke en Eymert aan: "Misschien kan er in de bosgedeelten nog iets beter nagedacht worden over de verharding. Nu waren sommige delen heel modderig. En op sommige plekken misten we mensen die het verkeer goed regelden." De derde keer dat de familie ALLUMINOUS bezocht sloten ze af met het Diwali festival en de bijbehorende muzikale vuurwerkshow op het Weerwater. Een prachtige afsluiter van dit evenement.

Eindelijk lukt het Almere een evenement te organiseren waar kunst en cultuur laagdrempelig en aantrekkelijk genoeg worden aangeboden om de Almeerders in beweging te krijgen. En zelfs er ambassadeurs van te maken. Het lukt ALLUMINOUS om mensen trots te maken op onze stad

Een route vol avonturen, flitsende en kleurrijke verrassingen. ALLUMINOUS Lichtkunstfestival beleefde een tweede editie tijdens de herfstvakantie. Vorig jaar als afsluiting van Floriade Expo 2022 ontstaan en een ode aan de stad Almere.

Nieuwe traditie

De naam is een samensmelting van Almere en illuminatie. Dit laatste betekent volgens het woordenboek "Mooie verlichting voor een feest, meestal in de open lucht." Tijdens de route kon men acht lichtkunstwerken ervaren. Vier volledig nieuw ontworpen door Almeerse theatergezelschappen, zoals Vis a Vis, BonteHond, Suburbia en Gouden Haas. Zij werden gekoppeld aan een beeldend kunstenaar. Een groot deel van de vijf kilometer lange route om het Weerwater was ook kunstig verlicht.

Vanwege het succes van de eerste editie is een nieuwe traditie geboren. Waar we vorig jaar voor het eerst gratis het Floriade terrein mochten betreden en de Weerwaterbrug overstaken, was dit jaar volledig gericht op het evenement zelf. En het werd nog drukker bezocht. Dit jaar ingeschat 34.000 bezoekers ten opzichte van 30.000 in 2022.

Spannende ontdekking voor de hele familie

Opvallend was dat er deze keer meer kinderen aanwezig waren. "Waarschijnlijk vanwege de planning in de herfstvakantie, maar ook omdat de eerste editie zo mooi was." Marieke, Eymert en hun dochter Marjolein (6 jaar) hebben de route dit jaar drie keer gedaan: "Één keer met z'n drietjes, een tweede keer met een ander gezin uit Almere en een derde keer op de fiets met een klasgenootje en familie met nog jongere kinderen. De kunstwerken vonden we nog mooier dan vorig jaar. Alleen de Weerwaterbrug was nu minder mooi verlicht."

Het is moeilijk om te kiezen voor het mooiste onderdeel van ALLUMINOUS. Vooral 'het vuurtje' bij het Stedenwijk strandje is favoriet. "De lang belichte foto maken was ook erg leuk! Die kon je naar je laten mailen." En de vuurtoren met donderwolk komt ter sprake. "Al vond Marjolein dat wel een beetje spannend. Zo donker en dan de lichtflitsen en indrukwekkend geluid. Het Lumierepark was ook spannend." Voor kinderen is de route best fors in

Volg jij ons al?

Volg de Filmwijkkrant nu ook op de Socials

We hebben best al wat volgers op onze sociale media en we willen er natuurlijk nog veel meer! Maar het gaat natuurlijk niet om wat wij willen, het gaat om onze lezers. Waarom zou je ons volgen? Op Twitter en Facebook doen we regelmatig aankondigingen en delen we nieuws dat niet kan wachten tot de volgende krant. Op Instagram delen we foto's van onze wijk, het liefst foto's die we van jullie ontvangen.

Heb jij ook een foto van een mooie, gekke, leuke of interessante plek in de Filmwijk? Stuur hem in via een DM of per e-mail naar redactie@filmwijkkrant.nl en vertel er in het kort bij waarom je deze foto met ons wil delen. We plaatsen hem op onze Instagram en wie weet staat jouw foto de volgende keer ook in de Filmwijkkrant!

@DeFilmwijkkrant

@Filmwijkkrant

@filmwijkkrant

@Filmwijkkrant

Internationals in Filmwijk

Hebben jullie ook gemerkt dat Filmwijk steeds meer internationale bewoners heeft? ‘Expats’ of zoals ze dat zelf liever noemen, ‘internationals’, die veelal voor hun werk naar Nederland verhuizen. Mijn kinderen hebben klasgenoten van over de hele wereld en tijdens zwemles is de voertaal met andere ouders regelmatig Engels.

In ons drukke bestaan van werk, kinderen en activiteiten leven we dagelijks in onze eigen bubbel. Hierin komen vrienden en familie voor, maar echt nieuwe relaties vormen binnen de wijk is best lastig. Zo blijkt dat dus ook te zijn voor deze internationale gezinnen.

Twee internationale families

Ik sprak de familie Hanson, bestaande uit Eric, Kylie en zoon Sebastian (5 jaar) en de familie Singh, bestaande uit Avtar, Navneet en zoon Paramveer (10 jaar). Voor het werk van de ouders zijn ze naar Nederland gekomen, gevraagd door bedrijven, en beide gezinnen zijn al jaren woonachtig in Filmwijk. De kinderen gaan naar lokale scholen en spreken vloeiend Nederlands. Thuis wordt gesproken in de moedertalen Engels, Punjabi en Hindi. Eric is Amerikaan en twaalf jaar geleden door een Nederlands bedrijf gevraagd om hier te komen werken. Hij kwam als alleenstaande terecht in Almere-Buiten. “Een best eenzame start. Natuurlijk werd ik door Nederlandse collegae uitgenodigd voor feestjes, maar zij hadden al een vrienden- en familiegroep om zich heen. Je voelt je toch een beetje het buitenbeentje.” Ondanks dat de meeste Nederlanders prima vaardig zijn in het Engels is er toch een soort taaldrempel.

Via een Facebook groep, International Almere, kwam hij wekelijks bij elkaar met een groep ‘internationals’ en dit bleek erg belangrijk voor hem. “Door het samenzijn, tips uit te wisselen en het bouwen van een netwerk voelde ik me minder eenzaam.” Dit bleek ook de ontmoetingsplek met zijn vrouw Kylie. Zij heeft een Australisch en Engels paspoort

en kwam in Almere om als leerkracht op de internationale school te werken. Een tiental jaren geleden één klasje, nu al zo’n 1.200 leerlingen.

Avtar werkt als IT engineer voor grote bedrijven. Hij werd gevraagd om hier in Nederland een langdurig project uit te voeren voor een klant. Navneet: “Hetzelfde werk deed hij vanuit India, maar door het tijdsverschil betekende dat veel nachtelijke kantooruren. Hierdoor konden we weinig tijd met elkaar doorbrengen. Paramveer was toen nog klein, dat was best zwaar.” Ook het avontuur lokte hen naar Nederland. “We dachten ondertussen Europa te kunnen zien, een andere taal en cultuur te leren kennen. Helaas brak corona uit net toen we in Nederland kwamen. Hierdoor konden we best lang nergens naartoe en geen contact leggen met mensen.”

Filmwijk een fijne plek

Beide gezinnen geven dezelfde reden voor Almere en Filmwijk als gewilde woonplekken voor internationale gezinnen. Navneet: “Het is een moderne, goed geplande stad. Het geeft meteen een goed gevoel.” Eric: “Het heeft groen, maar ook goede openbaar vervoer verbindingen en het is niet ver van Amsterdam, Schiphol en de rest van de Randstad. Filmwijk is voor gezinnen de perfecte combinatie, leuke woningen met tuin, alle faciliteiten in de buurt en toch ruimte. Je hebt niet het gevoel dat je midden in een stad woont, maar toch is het zo.”

Wat ook opvalt is dat de vooroordelen over Almere binnen Nederland helemaal niet bekend zijn buiten ons land. Eric: “Dat hoorde ik van Nederlandse collega’s.” Kylie: “Ik heb gewoond en gewerkt op scholen in London, Engeland. De criminaliteit die ik daar heb gezien bestaat niet eens in Nederland. Die vooroordelen zijn echt onzin.”

Behulpzaam en goed in Engels

Contacten leggen met de Nederlandse wijkbewoners blijkt toch lastig. “Iedereen heeft hier al een

vrienden- en familiegroep,” legt Eric uit. “Het is makkelijker om contact te leggen met andere internationals of Nederlanders die in het buitenland hebben gewoond. Bijvoorbeeld onze burens uit Zuid-Afrika.” Ook Navneet geeft aan weinig contacten met Filmwijkers te hebben: “We hebben het ook gewoon druk met werk en activiteiten van Paramveer. Het voelt niet heel anders als onze tijd in Delhi. Een grote stad waar iedereen druk aan het werk is. Je zegt vriendelijk gedag, maar je knoopt niet echt diepgaande gesprekken aan. Wat moet je dan zeggen?”

Het viel Eric direct op dat veel Nederlanders ook zoeken op internet met Engelse woorden, zodat ze meer internationale bronnen kunnen raadplegen. Ook zijn veel studies hier in het Engels. Dat maakt het communiceren erg makkelijk. Dat kan in andere landen van de wereld moeilijker zijn.

Beide families ervaren Nederlanders als behulpzame, vriendelijke mensen. Navneet: “Zo fijn dat bijna iedereen Engels spreekt en ook bereid is het te gebruiken. We kregen regelmatig hulp in de supermarkt bij het vinden bij bepaalde producten bijvoorbeeld. Maar één keer hebben we een nare ervaring gehad bij het zoeken naar informatie over een parkeersysteem. Een meneer begon te schreeuwen dat we maar Nederlands moesten leren. Lieve andere mensen hebben daarna in het Engels verteld hoe we moesten betalen voor het parkeren. Maar in ieder land heb je ook vervelende mensen. Inmiddels kunnen we ons al beter redden in het Nederlands.”

Zowel Paramveer als Sebastian gaan niet naar een internationale maar Nederlandse school. Hierdoor spreken ze de lokale taal vloeiend en maken ze vriendjes in hun omgeving. Paramveer wordt wel eens gepest met zijn tulband. “Het valt natuurlijk op en kinderen zijn nieuwsgierig. Hij kan uitleggen wat zijn geloof is en waarom hij dit draagt, maar soms is dat lastig. Kinderen zoeken iets dat anders is om elkaar mee te pesten. Ook dat is overal hetzelfde.”

Als Indiase Sikh familie vallen ze iets meer op dan Eric en Kylie doen. Navneet geeft aan verder nooit iets te merken op het gebied van discriminatie.

Eric en Kylie helpen graag andere internationals die naar Nederland komen met tips en informatie. Met name via Social Media groepen leggen veel mensen contact met elkaar. Ook komen ze nog steeds regelmatig bij elkaar, bijvoorbeeld met de groep ‘Almere Moms’, waar moeders met jonge kinderen elkaar treffen. Kylie: “In Almere zijn veel activiteiten voor ouders met kinderen. We gaan regelmatig met de groep naar Almere Jungle. En ook Nederlandse moeders zijn van harte welkom. Voor de gezelligheid, maar ook om informatie uit te wisselen en elkaar te helpen.” Eerder waren veel groepen gericht op Amsterdam, maar nu ook steeds meer in andere regio’s van Nederland.

Thuis maar toch terug

Het valt op dat veel internationals zich hier goed thuis voelen, maar toch aangeven niet voor altijd te willen blijven. Eric en Kylie waren nooit van plan lang in Nederland te blijven, maar hebben elkaar hier ontmoet en een gezin gesticht. Inmiddels ook allebei een nieuwe baan en samen een koophuis in Filmwijk. “We zitten beide niet vast aan Nederland. Wie weet vertrekken we ooit richting Australië. We weten het nog niet.”

Navneet geeft aan dat familiebanden hierin een grote rol spelen: “Onze ouders worden ouder en in onze cultuur hoor je dan voor ze te zorgen. We zijn niet snel thuis vanuit hier. Een week vooruit plannen om alles te boeken, een vliegreis van acht of negen uur. Dan nog over land voor ongeveer acht uur om bij onze familie te komen. We missen nu ook veel belangrijke familiegebeurtenissen, zoals bruiloften. De zomervakantie in Nederland is de tijd dat het in India enorm heet is. Dan worden geen bruiloften gepland. In het andere deel van het jaar kunnen we moeilijk weg vanwege school en werk. We proberen elk jaar even daar te zijn.” “Wanneer we terug gaan weten we niet. Misschien als het project van mijn man stopt. Misschien over een jaar, vijf jaar of tegen ons pensioen. Daar hebben we het eigenlijk niet over, maar we gaan wel ooit terug. Al onze familie is daar.”

En de kinderen dan? Die groeien op in Nederland, gaan naar de lokale scholen, maken vriendjes en zijn lid van verenigingen. “Paramveer mag dat zelf kiezen. Hij is tot zijn zesde in India opgegroeid, maar heeft nu zijn leven hier. Misschien gaat hij mee terug, maar kiest hij er later voor terug naar Nederland te gaan. Dat is aan hem.” Ook Eric en Kylie geven aan dat Sebastian beide werelden leert kennen

Lokale activiteiten

Social Media is voor internationals vaak de manier om informatie te vinden over activiteiten in de wijk. Dit

vanwege de online groepen waar tips gedeeld worden, maar ook omdat het Engelstalig is. Misschien is een Engelstalig kader in de Filmwijkkrant ook wel een idee. Met lokale activiteiten of bijvoorbeeld zoiets als Sint Maarten. “We waren blij dat de vorige eigenaar van dit huis ons vertelde over Sint Maarten op 11 november. We kregen een paar dagen eerder de sleutel en hij zei dat we snoep moesten kopen. Er zouden kinderen aan de deur komen en zingen en vragen om snoep. Een jaar later mochten we meelopen met iemand uit de wijk. Dit jaar keek Paramveer er al een tijd naar uit en heeft hij veel snoep gekregen.” Het herinnert Navneet aan een vergelijkbaar feest in Punjab, India. Met Lohri wordt het einde van de winter gevierd, op 13 januari. Kinderen gaan dan ook zingend langs de deuren en krijgen lekkers.

Als mede-Filmwijkbewoner ben ik blij te horen dat de internationale families zich hier thuis voelen. Ik heb twee leuke families leren kennen en kwam Paramveer ook tegen met Sint Maarten, toen ik met mijn eigen kinderen een ronde liep. Elkaar beter leren kennen kan waarschijnlijk het beste bij kleinschalige evenementen binnen de wijk, zoals een buurtfeest. Deze internationals zouden in ieder geval graag uitgenodigd worden. Of laten we gewoon een praatje maken op straat of in de supermarkt. Het aanknopen van een gesprek is vaak de drempel, maar daar eenmaal overheen zijn we toch allemaal nieuwsgierig naar al die andere Filmwijkbewoners.

Tien jaar Filmwijk Duurzaam

Een week of zes geleden, rond half november, was de Klimaatweek. In de hal van de bibliotheek werd een huiskamer ingericht uit de jaren ‘50. De tijd van soberheid en wederopbouw, waarin weinig vlees op tafel kwam, de mensen zuinig waren op de paar spullen die ze hadden en men van een vliegreis alleen maar kon dromen. Terugkijken past wel bij de kerstdagen. De kerstklassieker is het verhaal van Ebenezer Scrooge, die de geesten van het verleden, het heden en de toekomst op bezoek kreeg en daardoor een beter mens werd.

Het verleden: van soberheid naar welvaartsstaat

De brandstof van de wederopbouw was steenkool. Een kolenkachel in de huiskamer en een kolenfornuis in de keuken zorgden voor verwarming, rook en stof. In de onverwarmde slaapkamers kon het vriezen, met ijs op de deken. De stijgende welvaart bracht centrale verwarming, gevoed door Gronings gas, en een steil oplopend energieverbruik. En toen werd het oktober 1973, de oliecrisis. Voor de meeste mensen in zwart-wit en voor een enkeling al in kleur legde premier Den Uyl op de televisie uit dat het nooit meer zou worden zoals het was. Er volgden autoloze zondagen en Nederland ging massaal op kierenjacht. Vanaf toen steeg het energieverbruik per inwoner nog steeds, maar minder hard. Vanaf 2013 is het energieverbruik ieder jaar wat gedaald.

Tien jaar geleden, op 13 november 2013 was er een drukbezochte bijeenkomst van het Platform Filmwijk over energie en groen. Daarbij werd uitgesproken dat de Filmwijk in 2023 energieneutraal zou moeten zijn. Dat wil zeggen dat de energie die nodig is voor de verwarming van onze huizen, voor ons vervoer en voor onze elektriciteit uit vernieuwbare bronnen komt, zoals zon en wind.

Heden: is de filmwijk energieneutraal??

Aanvankelijk was het plan om zonnepanelen te leggen op daken van scholen om zo stroom te leveren aan omliggende woningen. Maar dit idee bleek te ingewikkeld. Toenmalig Filmwijker John van Diepen bedacht dat het veel effectiever zou zijn om stroom op de wekken met windturbines. Twee turbines zijn genoeg voor de hele Filmwijk. Dat idee leidde tot de oprichting van de energiecoöperatie Almeerse Wind. Deze coöperatie bezit sinds begin 2022 twee van de 10 windturbines van het windpark Jaap Rodenburg in Almere Pampus. Samen produceren deze turbines genoeg stroom voor 5400 huishoudens, dus inderdaad ongeveer de Filmwijk.

In gesprek met Filmwijker Rob van Son, die de website van Almeerse Wind bijhoudt. Naast de groene stroom is voor hem belangrijk dat de controle over de windmolens bij de coöperatie ligt, dus bij de leden, en niet bij een investeerder. De coöperatie beslist waar de stroom heen gaat (bijvoorbeeld niet naar megagrote datacenters) en besluit over de winstbestemming. Nu gaat meer dan 90% van de winst naar duurzaamheidsprojecten. Het voornaamste vraagstuk in de stroomvoorziening is de opslag van elektriciteit. Er zijn al wel thuisbatterijen op de markt, maar deze hebben te weinig capaciteit en zijn te duur. Een ander aspect van duurzame energie is warmte. Landelijk was in 2022 het energieverbruik per inwoner terug op het niveau van 1970. De hoge gasprijzen en de oorlog in Oekraïne verhoogden de motivatie (en de noodzaak) tot besparen. In Filmwijk zijn bijna alle huizen aangesloten op het warmtenet. Verduurzaming daarvan ligt bij Vattenfall en bij de gemeente. Vattenfall is afgestapt van het plan om biomassa te verbranden. In plaats daarvan wordt

een E-boiler ontwikkeld, die ‘aangaat’ bij een overvloed van stroom uit zon en wind. Voor de bewoners is de uitdaging nu is om veel efficiënter met warmte om te gaan, dus isoleren. Rob heeft vraagtekens bij ‘van het net af’ en toe naar een veelheid van individuele oplossingen. “In veel huizen is geen ruimte voor al die apparaten. Doen die apparaten wat je wil? Werkt het altijd?”

Toekomst: meer doe het zelf? Of meer afhankelijkheid?

Wordt de Filmwijkkrant over 10 of 20 jaar geschreven door een van de opvolgers van ChatGPT, een schrijfrobot die het internet afstruint en automatisch artikelen en columns schrijft? Wat zou chatGPT te melden hebben over duurzaamheid in de Filmwijk in 2043? Zijn we dan afhankelijk van grote bedrijven en ingewikkelde systemen? Of doen we juist meer zelf, op een eenvoudige alledaagse manier? En hoe zit het met vervoer? Hoort bij ieder huis een eigen auto of rijden we meer samen? En zal spierkracht weer terrein terugwinnen op al die elektrische fietsen, stepjes en fatbikes? Veel zal anders worden dan het was...

Rob van Son, foto aangeleverd

Door Frank Braakhuis

Door Maaïke van den Bosch
Archieffoto's: Ton Kastermans
Fotografie/Stadsarchief Almere

Hoe de Wijkvereniging knokte voor een eigen buurthuis

Onder grote belangstelling wordt op 13 maart 2000 de eerste paal van Buurtcentrum Filmwijk aan het Walt Disneyplantsoen geslagen.

Over de auteur: Maaïke van den Bosch is zelfstandig tekstschrijver met een journalistieke achtergrond. Ze werkte 23 jaar als redacteur/verslaggever in Almere en Flevoland. Sinds 2003 woont Maaïke in de Filmwijk.

Als ik digitaal door de oude Filmwijkkranten blader, valt me al snel één ding op: Filmwijkers snakken naar een eigen ontmoetingsplek waar ze aan activiteiten kunnen meedoen. Al in het allereerste nummer van [december 1993](#) lees ik over een handtekeningenactie om de gemeente hiervan te overtuigen. In de vele nummers die volgen, blijft de komst van een eigen buurthuis een veelbesproken onderwerp.

De gemeente mag dan het geplande buurthuis in Filmwijk-Zuid uit de plannen hebben geschrapt, de Wijkvereniging Filmwijk met voorzitter Carin

De naam is er alvast

De Wijkvereniging ziet het helemaal voor zich: een zonsondergang boven het Weerwater met rechts de Almeerse skyline van het vernieuwde centrum en links de contouren van het Vogeleiland. Maar de gemeente is nog niet overtuigd.

Toch blijven de Filmwijkers positief gestemd. In het nummer van [februari 1996](#) lees ik dat er al is nagedacht over een naam voor het buurtcentrum. "Ons voorstel wordt om het centrum te vernoemen naar Bert Haanstra, Nederlands cineast, geboren te Holten in 1916."

Moed zakt in de schoenen

Van dit optimisme is in [februari 1997](#) niet veel meer over. De flatbewoners bij het Weerwater laten in een ledenvergadering van de Wijkvereniging weten de locatie bij het strandje niet te zien zitten.

"De flatbewoners praten liever over een plek bij de Vomar, maar willen de bewoners dáár dat? Want blijkbaar wil niemand echt bij een buurtcentrum wónen. (...) Of toch naast het gezondheidscentrum? Ach, laat ook maar, ... het geld is er immers niet eens voor. Misschien in 1999, maar het kan ook

2000 worden."

De bouw begint

Een juiste voorspelling, zo blijkt. In het nummer van [juni 2000](#) lees ik dat wethouder Lies Spruit op 13 maart 2000 de eerste paal van het buurthuis aan het Walt Disneyplantsoen heeft geslagen. Almere krijgt hiermee het eerste gecombineerde buurt- en ouderencentrum.

De oproep in de krant om aan te geven voor welke activiteiten Filmwijkers belangstelling hebben, is niet aan dovemansoren gericht. In nummer 36 van [februari 2001](#) staat dat er maar liefst tachtig ingevulde formulieren aan welzijnsstichting De Schoor zijn overhandigd. Er is vooral belangstelling voor computercursussen, tienerdisco, klaverjassen, bridge en volksdansen.

Koera, de deuren zijn open

Eén Filmwijkkrant later, in [april 2001](#), lees ik dat de deuren van het buurthuis daadwerkelijk zijn geopend.

Buurtcentrum Filmwijk is gelukkig nog altijd een vertrouwd onderdeel van onze wijk. Het is de vaste locatie geworden voor de redactievergaderingen van de Filmwijkkrant en een geliefde plek voor vele Filmwijkers. Bekijk wat er te doen is op de website van [deschoor.nl](#) of de Facebookpagina [facebook.com/filmwijkcentrum](#). Je bent van harte welkom!

Buurtcentrum Filmwijk wordt nog altijd druk bezocht.

De Wijkvereniging Filmwijk in 1994. Simon Blokker (met paraplu) wijst naar de gewenste locatie voor het buurthuis bij het Weerwater.

van Hout houdt voet bij stuk. Een buurthuis aan de overkant van het strandje, gecombineerd met horeca, lijkt de vereniging wel wat. "De tienduizend Filmwijkers zoeken straks een gelegenheid met de uitstraling van een Grand Café zonder daarvoor naar het centrum te moeten", staat in het zesde nummer van [december 1994](#).

Door Louise van Leeuwen

Over de auteur: Louise van Leeuwen woont sinds 2022 met vier katten en haar partner in de Filmwijk. Naast haar betaalde beroep is ze creatief schrijver. Ze schrijft o.a. een blog ([www.scillie.com](#)) en artikelen op LinkedIn.

Dertig

De zon schijnt dus ik besluit een wandelingetje te maken. Als ik een eindje op weg ben zie ik haar op een bankje zitten. De vrouw heeft haar hoofd in haar handen. Naast haar is nog plaats en ik ga zitten. "Gaaf het een beetje?" vraag ik haar. Ze kijkt mij aan. Haar gezicht vertoont sporen van vermoeidheid. Met grote zorgelijke ogen kijkt ze me aan. "Nee," zegt ze: "Ik ben vandaag dertig geworden. Ik wilde het niet vieren maar je weet hoe dat gaat. Mijn vrienden en familie vonden dat het moest. Mijn man en kinderen brachten me vanochtend ontbijt op bed en riepen

dat ik een feest heus wel leuk zou vinden. Maar ik vind het niet leuk, en ik haat ontbijt op bed want mijn bed ligt nu vol kruimels en nou ben ik weggelopen van mijn eigen feest met een smoes."

"Ik ben zo ontzettend moe," vervolgt ze: "Mijn leven is zo vol. Er moet de hele tijd van alles: werken, sporten, man en kinderen aandacht geven, mooi en fit blijven, dat eeuwige huishouden, gezond eten en nou ook nog dat feest. Stiekem ben ik weggeslopen. De deur heb ik zachtjes achter mij dichtgetrokken en ik heb het op een lopen gezet totdat ik bij dit bankje kwam. En nu weet ik het niet meer. Ik durf niet meer terug. Ze zullen

Deze Apenboom staat er al bijna dertig jaar

Al jaren fiets ik dagelijks door de James Stewartstraat naar het fietspad dat naar het Station Almere Centrum leidt. Halverwege in de straat staat een boom in de voortuin die de gehele tuin vult. Ik vind hem prachtig, magisch en denk dat deze boom er misschien vanaf het begin van de Filmwijk staat. Met in het achterhoofd dertig jaar Filmwijkkrant besluit ik de bewoners te vragen of zij meer kunnen vertellen over de boom.

Mijn vermoedens blijken juist. De huidige bewoners wonen al sinds 1992 in hun huis en hebben deze Apenboom in 1994 gepland. Zij zijn blij met de boom en trots. De boom is fotogeniek: “We zien vrijwel wekelijks dat iemand de boom fotografeert”.

Wie heeft de Apenboom geplant?

“Toen we hier kwamen wonen hebben we een Apenboom gekocht en in de voortuin gepland. We bedachten toen al dat het mooi zou zijn als de boom solitair groeide. Het was echter een klein boompje en deze groeide niet snel. Hiervoor woonden we in de Zilvermosstraat in de Kruidenwijk en bij een van de burens groeide een Apenboom die te groot was geworden voor hun tuintje. Toen ze bij ons op bezoek waren, stelden ze voor om hun grotere boom in onze voortuin te plaatsen. Zodoende hebben wij nu een boom in de tuin die waarschijnlijk zo’n veertig jaar oud is: eerst vijf jaar bij een kweker, toen zo’n zes jaar in de Zilvermosstraat en nu bijna dertig jaar in de Filmwijk. Onze kennissen uit de Zilvermosstraat komen met regelmaat kijken hoe het

Mannetjes kegel

met hun boom gaat. De boom past mooi in onze voortuin. De straat maakt hier een knik. Dat komt omdat het stratenpatroon de vorm heeft van een filmblik. Door deze knik in de straat komt de boom bijzonder tot zijn recht.”

Kunt u wat vertellen over deze boom?

“Het is een mannetjesboom. Er bestaan dus ook vrouwtjesbomen. Mannetjesbomen krijgen na 25 jaar bloemen en kegels. Wij wisten niet wat er gebeurde, opeens lag over de boom een goudgele gloed en zat hij onder het stuifmeel. Vrouwtjesbomen krijgen meer ronde dennenappels met eetbare zaadjes.

De boom vergt vrijwel geen onderhoud. Hij groeit traag en wij hadden niet verwacht dat de boom zo groot zou worden. Tegenwoordig moeten we een beetje in de breedte snoeien om te zorgen dat de takken niet over de stoep groeien. De naalden zijn scherp, dus het is wel belangrijk dat voorbijgangers er geen last van hebben.

Takken als slangen

De boom wortelt diep. Dat heeft als voordeel dat er geen straattegels omhoog gewipt worden en dat de boom stevig staat.”

Blijft de boom nog even staan?

“Zeker, wij wonen met veel plezier in de James Stewartstraat. We waarderen het groen in onze wijk

zeg ik: “Dertig worden in goede gezondheid is een voorrecht dat niet iedereen is gegund. Vier het, maar wel op jouw voorwaarden.”

Haar gezicht staat alweer wat vrolijker en ze staat met een zucht op: “Nou, ik ga maar weer eens terug. Mijn vrienden en familie zijn te lief om weg te sturen. Dat feest overleef ik wel. Maar morgen stuur ik man en kinderen naar een pretpark en vier ik mijn verjaardag op mijn voorwaarden: in mijn eentje met een dekontje, film en thee.” “Fijne verjaardag nog,” zeg ik en terwijl ze wegloopt kijk ik haar na en zie in haar mezelf van bijna een half leven terug: sterker dan ze zelf denkt te zijn.

Door Sjaak Lammerts

“We zien vrijwel wekelijks dat iemand de boom fotografeert”

Eyecatcher in James Stewartstraat

enorm. Wonen in de Bouwrai heeft voordelen. Het groen wordt goed onderhouden. Regelmatig zien we dagjesmensen de architectuur bewonderen. Veel stadse faciliteiten zijn op loopafstand. En ja dan blijft onze mooie Apenboom ook nog rustig gedijen.”

Araucaria araucana

Enig speurwerk op internet bij www.bomen-enzo.nl levert op dat de boom een Araucaria araucana is. De indrukwekkende boom heeft veel namen, waaronder Slangenden, Apenboom en Apenpuzzel. De boom heeft zijn naam te denken aan een van de eerste Westerlingen die de bijzondere boom zag en zei dat het zelfs voor een aap een gepuzzel moest zijn om erin te klimmen. Hierdoor werd de Araucaria araucana ‘Monkey puzzle’ genoemd, wat in het Nederland Apenboom is geworden. De naam Slangenden duidt op de slangvormige takken met schubbege naalden.

In Chili, waar de unieke boom vandaan komt, kan de Apenboom wel veertig meter hoog worden, maar in een Nederlandse tuin moet je eerder denken aan een volwassen hoogte tussen de zes en tien meter.

Organiseer jij iets in de Filmwijk?

Regelmatig plaatsen we aankondigingen met betrekking tot evenementen of activiteiten die in de Filmwijk plaatsvinden in onze krant. Maar soms komen we er te laat achter dat er geweldige initiatieven zijn. Jammer toch?

Dus: organiseer je iets leuks in de Filmwijk of heb je er een tip over? Laat het ons ruim van tevoren weten. Te laat voor de krant? Meld het ons toch. We kunnen het ook voor je op onze socials zetten!

Je kunt ons mailen op info@filmwijkkrant.nl

me inmiddels wel missen. Wat moet ik tegen ze zeggen? Dat ik rust wil? Dat ze allemaal moeten ophoepelen?”

“App je man,” zeg ik: “Zeg tegen hem dat je pas thuiskomt als iedereen weg is, het huis opgeruimd is, het bed verschoond is en hij een kop thee klaarzet, je favoriete film vast opzet en een dekontje voor op de bank klaar legt.”

“Kan ik dat zomaar doen?” vraagt ze. Ik knik. De vrouw ziet eruit alsof ze alles kan. “Het voordeel van ouder worden is dat je in gaat zien dat je niet aan iedereen zijn verwachtingen hoeft te voldoen,”

Geef kleur aan onze wijk!

Deel jouw ingekleurde kleurplaat via social media met #FilmwijkInKleur of e-mail naar info@filmwijkkrant.nl en wie weet staat hij in de volgende krant! Doe je best! Wij zijn heel benieuwd!

Kleurplaat door Anneke Geraads

De kleurplaat van de vorige Filmwijkkrant is prachtig ingekleurd door **Alice en Emily de Cuba.**

Bedankt meiden!

**Administratie Kantoor
Wijngaarden**

Voor al uw administratieve & fiscale diensten

**Belastingaangifte.
Lastig? Niet bij ons.**

Bel nu voor een gratis kennismakingsgesprek!

06-53755621
www.akw-almere.nl

Overspel houdt stand: de kracht van samen lol maken

Volleybalteam Overspel bestaat al bijna net zo lang als de Filmwijkkrant. Het team dat voortkomt uit de dinsdaggroep van de Wijkvereniging Filmwijk is opgericht in de zomer van 1996. Buurtbewoonster Jeannet Brouwer (53 jaar) speelt al sinds het prille begin bij deze groep. "Ik zag 25 jaar geleden een advertentie in de Filmwijkkrant voor nieuwe leden. Ik ben gaan kijken en nooit meer weggegaan."

Jeannet geniet vooral van de gezelligheid. "Natuurlijk vind ik volleybal leuk en op deze manier sport ik wekelijks, maar ik kom vooral voor de lol. We zijn een gezellig recreatief team."

Gezelligheid kent geen tijd

Overspel kreeg in de beginjaren al snel meer spelers. De volleyballers van de maandag- en donderdagavond voegden zich bij de dinsdaggroep. In de loop van de tijd werden er meer dan 90 verschillende mensen lid. Eén ding bleef altijd hetzelfde: de goede sfeer. Het is dé reden dat het volleybalteam nog steeds bestaat.

"We hebben alleen al door de naam van onze groep

veel plezier. Iemand bedacht die naam twee jaar na onze oprichting. Het levert leuke reacties op als we een keertje meedoen aan een recreantentoernooi. Daarnaast is de nazit in de kantine bijna net zo belangrijk als de vijf sets die we in de zaal spelen. De meeste leden ken ik inmiddels al jaren dus dan praten we gezellig bij."

Tekort aan spelers

Overspel bestaat momenteel uit twaalf leden, waaronder nog twee Filmwijkers. Omdat twaalf het minimale aantal spelers is om met twee teams te kunnen volleyballen, is de groep op zoek naar nieuwe leden. "Het is natuurlijk de bedoeling dat Overspel er nog dertig jaar aan vastplakt", zegt Jeannet.

Ze vervolgt: "Het komt wel eens voor dat we een tekort aan spelers hebben omdat niet iedereen elke week kan. Soms wil een partner of een kind invallen, maar dat is lang niet altijd zo. Zo zijn we laatst met een groepje naar het lichtkunstfestival Alluminous gegaan omdat we niet konden spelen. We hadden

een leuke avond hoor, maar het liefst zien we dat ons team een beetje groter wordt."

Kom de sfeer proeven

Lijkt het je wat om bij dit gezellige team te komen spelen? Dan ben je van harte welkom om een paar keer vrijblijvend mee te komen doen. De leden spelen iedere dinsdagavond van 20.00 tot 21.30 uur in het sportcomplex op het Annapark. "Kom gewoon kijken of het klikt. En je moet natuurlijk wel weten hoe volleybal wordt gespeeld", lacht Jeannet. Als je interesse hebt, kan je Jeannet een e-mail sturen op jbrouwer70@msn.com.

Winterlichtjes knutselen

Wat is er heerlijker in donkere tijden om 's middags al vroeg de kaarsen aan te steken en gezellige lichtjes aan te doen. Het is leuk om daarvoor zelf een tafeldecoratie te maken. Even een middag knutselen en dan heb je wat moois op tafel en ook nog een hoop plezier gehad. Heb je één van deze decoraties gemaakt? Zet je resultaat op Facebook of Instagram en tag ons in je bericht!

1. 'Bevroren' glazen

Benodigdheden: Glazen op een poot, witte knutsellijm of modpod, grof zeezout, witte en blauwe glitters, afplaktape, spuitlak

Leg voordat je begint een krant neer. Neem een paar glazen die je niet meer gebruikt of koop er een paar bij de kringloopwinkel. Plak met afplaktape hier en daar een randje af waar je geen 'ijs' op wil hebben. Smeer de delen waar wel 'ijs' op moet komen met lijm in. Strooi er het zout overheen (als het te grof is kun je er ook een deel wat fijner van maken in een vijzel of met een deegroller) en strooi er vervolgens royaal glitters over. Laat het een paar uur drogen en spuit er eventueel spuitlak over zodat het geheel beter blijft zitten. Je kunt de glazen recht op zetten met kaarsjes erin of geef het een leuke twist door ze te zetten met daar een kaarsje op.

Versierde potjes

Benodigdheden: Lege glazen potjes, mos, steranijs, gedroogde rozenknopjes, koord of lint, confietakjes, lijmpistool

Neem verschillende soorten lege potjes waar je gemakkelijk een kaarsje in kunt doen. Lijm met een lijmpistool verschillende voorwerpen op de potjes. Bijvoorbeeld een krans van gedroogde rozenknopjes of een lint langs de bovenrand. Je kunt ook mos, confietakjes steranijs of andere specerijen rondom het potje plakken. Laat je fantasie de vrije loop, juist door maar wat te proberen krijg je de leukste resultaten. Doe er een lekker geurend waxinelichtje in.

Een bos in een grote pot

Benodigdheden: Een grote vaas of weckpot, grof zeezout, witte en blauwe glitters, kleine decoratie-dennenboompjes, dier- of mensfiguurtjes, kleine snoer lampjes op batterij, geel of oranje doorzichtig plastic of papier, aluminiumfolie

Leg een grote vaas of weckpot op een kant en doe er een flinke laag grof zeezout vermengd met veel witte glitters en een beetje blauwe glitters in. Maak een leuke voorstelling met denneboompjes en kleine poppetjes of dierfiguurtjes. Je kunt hiervoor speciaal wat kopen maar misschien heb je nog wat leuke speelgoedfiguurtjes liggen, kleine poppetjes, dieren of lego. Op de foto bij dit artikel zijn er beren aan het

picknicken in het bos maar je zou ook een voorstelling kunnen maken met spelende kinderen in de sneeuw. Rol de lampjes op tot een bolletje en plak dat tussen een stukje aluminiumfolie en gekleurd plastic. Dit is de zon. Plak deze met een plakbandje in een hoek zodat het de voorstelling goed belicht.

Een geurige vaas

Benodigdheden: Een leuk vaasje, sinaasappel, kruiden (rozemarijn, tijm), kaneelstokjes, steranijs, gedroogde rozenknopjes, drijfkaarsen
Doe in een vaas enkele plakken van een sinaasappel, kaneelstokjes, steranijs, rozenknopjes, geurige kruiden zoals een takje rozemarijn of tijm en vul de vaas met water. Doe de drijfkaarsen er als laatste in. Het water zal na een paar dagen wat troebel worden maar wel heel erg lekker ruiken. Als je het troebele water niet zo mooi vindt, dan kun je heel eenvoudig om de paar dagen het water vervangen.

Secretariaat:
036-5354562
info@filmwijkmere.nl
www.filmwijkmere.nl

WELKOM IN HET BUURTLOKAAL

Hebt u zin in een beetje gezelligheid, een kopje koffie of een praatje, kom naar het Buurtlokaal. Hollywoodlaan 109 (in de Polygoonschool).

Voor informatie bel Tanja 06 44 08 89 77 of Paula 06 38 46 2 125.

Voor activiteiten kijk op: www.filmwijkmere.nl/buurtlokaal

Afscheid Tineke Hillebrink bestuur Platform Filmwijk

Een vrijwilliger is goud waard

Twaalf jaar heeft Tineke Hillebrink als secretaris/penningmeester een grote bijdrage geleverd aan het bewoners Platform Filmwijk. Wij zijn blij met de langdurige inzet van Tineke en zien haar met spijt maar ook met begrip na zoveel jaar vertrekken. Twaalf jaar lang als vrijwilliger deel uitmaken van het bestuur van ons Platform is niet niks. Contacten met bewoners, het gebiedskantoor, met de Kamer van Koophandel, de bank en de accountant. Tineke was onze stille kracht en altijd heel attent.

Tineke geeft het stokje over aan mede Filmwijkbewoner Vera Scherer, die voorlopig bereid is haar taken als secretaris waar te nemen. Vera is bereikbaar op 036 535 45 62.

Wij zeggen Tineke nogmaals dank voor haar bijdrage gedurende zoveel jaren trouwe dienst en het vele werk dat ze voor ons Platform Filmwijk heeft gedaan. En wij heten Vera van harte welkom en wensen haar veel plezier en succes.

Platform Filmwijk, voor bewoners en door bewoners!

Paul Vloothuis

Het Platform Filmwijk en het Buurtlokaal (Hollywoodlaan) wenst alle bewoners van de Filmwijk gezellige feestdagen en een goed, gezond en voorspoedig nieuwjaar 2024.

**WAARDOOR
VOEL JIJ
(ON)VEILIGHEID
IN FILMWIJK?**

**Help mee onze wijk veiliger te maken!
Wij horen namelijk graag van je waardoor jij
je meer of minder veilig voelt. Met jouw
input, kunnen we samen onze buurt veiliger
maken.**

**Beantwoord een paar vragen door de QR te
scannen met de camera van je telefoon of ga
naar: c705.short.gy/veiligheidfilmwijk**

Wijkteam *Almere Filmwijk*

Lunch mee bij de eettafel

Trakteer jezelf op een heerlijke warme lunch en kom mee-eten. Je bent van harte welkom op woensdag 10 januari, 24 januari, 14 februari, 13 maart, 27 maart van 12.00 tot 13.30 uur, Walt Disneyplantsoen 76.

Reserveren kan bij het Filmwijkcentrum filmwijkcentrum@deschoor.nl of bel: **036 537 3498**.

De kosten voor de warme lunch zijn 5 euro.

BEZOEKADRES

Wijkcentrum Filmwijk
Walt Disneyplantsoen 76, 1325 SX Almere
T: 14 036
E: info@almere.nl
I: wijkteams.almere.nl
Volg ons op Wijkteam Filmwijk

INLOOPSPREEKUUR

DINSDAG

13.30 - 15.00 uur

Filmwijkcentrum
Walt Disneyplantsoen 76

U kunt ook een gesprek aanvragen via het online meldingsformulier op:

www.wijkteams.almere.nl

ADMINISTRATIEF SPREEKUUR INLOOP

DINSDAG

9.30 - 11.30 uur

Filmwijkcentrum
Walt Disneyplantsoen 76

Buren voor elkaar

Administratief spreekuur

Heb je hulp nodig bij het invullen van een formulier of begrijp je een brief niet? Of wil je hulp bij DigiD of voor iets anders dat je via internet wilt regelen? Ook dan kun je bij ons terecht. Onze deskundige vrijwilligers helpen je graag op weg. Het administratief spreekuur is gratis. Iedere dinsdag van 9.30 tot 11.30 uur in Buurtcentrum Filmwijk.

Tuinteam

Voor mensen die het werk in de eigen tuin korte of lange tijd niet aan kunnen is er een tuinteam. Vrijwilligers helpen andere bewoners die geen financiële middelen en/of geen eigen familie- of vriendennetwerk (meer) hebben bij het tuinonderhoud. Wilt u bijvoorbeeld hulp bij het opruimen van uw tuin, het snoeien van de heg of het plaatsen van een schutting? Neem dan contact op met het wijkteam. Bij u thuis bespreken we vervolgens welke hulp u precies nodig heeft en wat het tuinteam voor u kan betekenen.

Klusteam

Voor mensen die klusjes hebben liggen in of rondom het huis en wat zelf niet (meer) lukt om te doen. Vrijwilligers helpen andere bewoners die geen financiële middelen en/of geen eigen familie- of vriendennetwerk (meer) hebben bij uitvoeren van de klusjes. Heeft u bijvoorbeeld een lamp die moet worden aangesloten of een kast die in elkaar gezet moet worden? Neem dan contact op met het wijkteam. Na uw aanvraag zullen we kijken welke hulp er precies nodig is en wat het klusteam voor u kan betekenen.

GRATIS SPEKKOEK HARTJE KOM LANGS IN ONZE WINKEL

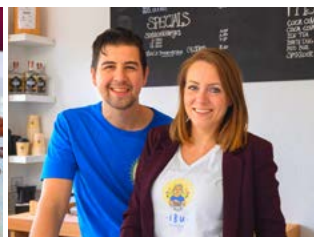

Cinemadreef 152, Almere

www.ibu-spekkoek.nl

Pure ingrediënten Meer dan 7 verschillende smaken
Aan de hand van oma Ibu's recept Lactose vrij

Volg ons @ibu_spekkoek voor winacties & meer

UNIVERSAL HAIRSTYLING

Universal Hairstyling

is een gezellige middelgrote kapsalon in het hart van Filmwijk.

In een rustige en ongedwongen sfeer zal men zich snel op zijn of haar gemak voelen.

Natuurlijk werken wij volgens de laatste trends en kleurtechnieken.

Like ons op Facebook of volg ons via Twitter om ook op de hoogte blijven van de nieuwste trends op het gebied van haarverzorging.

Graag tot ziens bij Universal Hairstyling.

Joris Ivenslaan 123
1325 LZ Almere

036 5375664

@UHairstyling

VERKOOP | AANKOOP | TAXATIES

Al meer dan 15 jaar wonen en werken wij – Erik Oerlemans en Rene Mahieu – in de Filmwijk. We kennen de wijk door en door en mogen onszelf dan ook enthousiaste wijkbewoners noemen. Ons enthousiasme voor de wijk maakt ons dus *de perfecte partner voor de verkoop van uw woning*.

Hierbij komt nog onze zeer ruime praktijkervaring en oog voor perfecte presentatie. Bent u van plan om op korte of lange termijn uw woning te verkopen, neem dan contact met ons op voor een kennismakingsgesprek.

U kunt ons natuurlijk ook inschakelen als *aankoopmakelaar*. Wij hebben eerder zicht op nieuw aanbod en een aankoopmakelaar vergroot uw kans op het krijgen van uw droomhuis.

Bel of mail ons voor het maken van een afspraak.

Oerlemans NVM Makelaardij
Simon van Collemstraat 192 1325 RR Almere
telefoon 036-5376887 | e-mail: info@oerlemansmakelaardij.nl
www.oerlemansmakelaardij.nl

De specialist van Filmwijk

funda

Nieuws van het gezondheidscentrum

Gezondheidscentrum Filmwijk

Zorggroep Almere

www.zorggroep-almere.nl

Gezondheidscentrum Filmwijk

Greta Garboplantsoen 1, 1325 HE ALMERE

www.gezondheidscentrumfilmwijk.nl

openingstijden ma - vrij (tijdelijk) 08.00 – 12.30 uur
en 13.30 – 17.00 uur

Huisartsenpraktijk

afspraken	036 - 545 43 41
uitslagen (tussen 13.00 – 17.00 uur)	036 - 545 43 41
spoedlijn	036 - 545 43 44
voor spoedeisende hulp en spoed-recepten buiten onze openingstijden	
belt u met Spoedpost Almere	036 - 545 43 80
en dienstapothek De Brug (10 ct p/m)	0900 203 02 03
Teammanager huisartsenzorg	Dhr. E. Koreman

Apotheek Parkwijk

036 - 545 54 27
openingstijden ma - vrij (tijdelijk) 09.00 – 12.30 uur
en 13.30 – 17.00 uur

Watercipresstraat 1, 1326 CE Almere

Consultatiebureau/jeugdgezondheidszorg 088 002 99 90

(gezondheidscentrum Parkwijk)

(Kinder)Fysiotherapie 036 - 545 41 11

Verloskundigenpraktijk 06 - 825 84 387

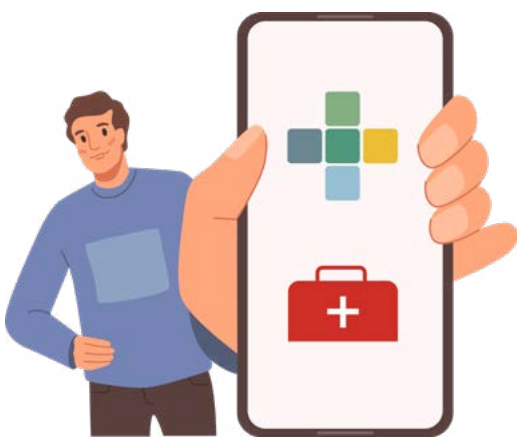
Overige zorgverleners

Wijkteam Almere	036 - 140 36
Tandarts - Dental Clinics	036 - 210 01 77

Huisartsenzorg, we doen het samen met u.

Samen zorgen voor kortere wachttijden en snellere hulp bij dringende zorgvragen.

U leest er bijna dagelijks over in de krant. De druk op de zorg neemt toe en landelijk is er een tekort aan personeel. Ook onze medewerkers en patiënten merken de gevolgen daarvan. Zo is de werkdruk voor onze medewerkers erg hoog. U kunt langere wachttijden ervaren aan de telefoon en langer moeten wachten op een afspraak met uw huisarts. Wij werken er hard aan om de gevolgen voor u zoveel mogelijk te beperken. U kunt ons daarbij helpen. Hoe, daarover leest u hieronder meer.

gezondheid. Wij helpen u ook graag online. Door met u over uw zorgvraag te chatten en videobellen.

MijnGezondheid.net

Ook kunt u gebruikmaken van MijnGezondheid.net (MGn).

Via MGn en de bijbehorende gratis app, Med-Gemak, kunt u eenvoudig vragen stellen aan de huisarts, praktijkondersteuner of apotheker, herhaalrecepten aanvragen en uw zorgdossier inkijken.

U leest er meer over op:

zorggroep-almere.nl/mijn-gezondheid.

MijnGezondheid.net

Bij twijfel, kijk op thuisarts.nl

Stelt u zich eens voor. U heeft in uw vinger gesneden tijdens het koken, of uw kind voelt wat warm aan en hoest veel. Of u heeft tijdens de voetbaltraining uw enkel verzwikt. U maakt zich een beetje zorgen. Het heeft geen directe spoed en u twijfelt of u naar de huisarts moet. Wat kunt u het beste doen? Kijk dan eerst op thuisarts.nl of moetiknaardedokter.nl voordat u de huisartsenpraktijk of de Spoedpost belt.

Daar vindt u betrouwbare informatie, geschreven door huisartsen voor patiënten. Vaak heeft u dan voldoende informatie en is een bezoek aan de huisarts niet nodig.

Regel alles online

U heeft op thuisarts.nl gekeken en het advies is om contact op te nemen met uw huisarts. Dat kan op verschillende manieren: via Spreekuur.nl en MijnGezondheid.net.

Deskundige doktersassistenten

Wilt u via de telefoon een afspraak maken met de huisarts? Dan stelt de doktersassistent u vragen, dit noemen we triage. Zo kan de assistent snel bepalen wat er aan de hand is en welke zorg het beste bij u past. Sommige patiënten spreken liever meteen met de huisarts, maar dat is niet nodig en vaak ook niet mogelijk. Onze doktersassistenten zijn speciaal opgeleid om goed te kunnen beoordelen welke zorg u waar en op welk moment nodig heeft.

Spreekuur.nl

Gezondheidscentrum Filmwijk maakt gebruik van Spreekuur.nl. Een extra online dienst. Op elk gewenst moment van de dag of nacht kunt u via de website of app vragen stellen over uw

Spood huisartsenzorg in de avond, nacht, in het weekend of tijdens feestdagen

In Almere werken de Spoedeisende hulp van het Flevoziekenhuis, de Huisartsenpost en Apotheek De Brug samen: Spoedpost Almere. Als u belt naar de Spoedpost dan wordt u eerst geholpen door een triagist van de Huisartsenpost. Dit is een deskundige doktersassistent die opgeleid is om snel te bepalen welke zorg u nodig heeft.

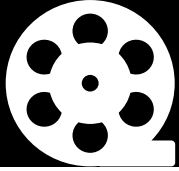
De naam Huisartsenpost wordt veranderd in Huisartsen Spoedpost Almere. Dit doen we om duidelijk te maken dat u hier alleen bij spoed terecht kunt.

Maar, wat is spoed eigenlijk?

Spoed betekent dat u met de klacht niet kunt wachten tot de volgende werkdag. Twijfelt u of uw vraag spoed heeft? Kijk dan eerst op moetiknaardedokter.nl of thuisarts.nl. Bel liever niet met milde klachten. Als er bij de Spoedpost te veel telefoontjes binnenkomen met niet dringende zorgvragen, dan zijn de telefoonlijnen steeds bezet. Mensen met een dringende zorgvraag staan dan lang in de wacht, terwijl zij zo snel mogelijk zorg nodig hebben. Als u besluit om niet te bellen met een milde klacht dan ontvangt de Spoedpost minder telefoontjes. Zo kunnen we mensen met spoedklachten sneller helpen.

Zorggroep Almere

In mijn vorige bijdrage had ik het onder andere over het kunstwerk **Fallen**, dat voor middelbare school Het baken staat. Niet geheel toevallig werd ik kort na het uitkomen van die Filmwijkkrant kunstambassadeur en nog minder toevallig was dat natuurlijk van ‘Fallen’. Ook voor kunst geldt: ‘beter een goede buur dan een verre vriend’ en dit kunstwerk ligt het dichtst bij mijn huis en het is zo’n markant punt dat ik er regelmatig afspreek. Kunstambassadeurs houden een oogje in het zeil bij de vele kunstwerken in onze stad en in het bijzonder op het werk dat ze zelf geadopteerd hebben. Ik maakte bijvoorbeeld een melding op almere.nl omdat er weer graffiti op de net schoongemaakte ufo was gekladderd. Een ander aspect van het Kunstambassadeur bestaat uit het aandacht geven aan het kunstwerk. Dus daar gaan we dan!

Thom Puckey

‘Fallen’ is in 1999 geplaatst. Ik woonde destijds al in de Filmwijk, maar eerlijk gezegd kan ik me er niets van herinneren. Wel zie ik op de oude foto’s dat het goudgele gevaarte destijds nog imposanter leek omdat het met zijn vier meter hoogte ruim boven de nog jonge bomen uittorende. Bijna een kwart eeuw later zijn die bomen boven het kunstwerk uitgegroeid, maar is de ufo door zijn omvang, opvallende kleur en gladde oppervlak nog steeds een markant object. Opvallend aan ‘Fallen’ is verder dat de tegels onder de schotel onderdeel uitmaken van het kunstwerk. Die zijn namelijk zo gelegd dat het echt lijkt of de buitenaardsen net zijn neergestort, een deel van de schotel verdwijnt in de stoep en duwt de tegels aan de

kant. De Engelse kunstenaar Thom Puckey die veel in Nederland werkt, baseerde het kunstwerk op foto’s van de Zwitserse boer Billy Meier die beweerde contact te hebben met buitenaardsen. Zijn foto’s – hij heeft er honderden gemaakt – laten het stereotypische beeld van een ufo zien, met de schotelvorm bestaande uit concentrische cirkels. Een beeld dat in heel veel sciencefictionfilms en series voorkomt. Denk aan het klassieke ‘The day the earth stood still’.

X-files

Grappig is ook nog dat een van de foto’s van die Zwitserse boer (die later toegaf schaalmodellen gebruikt te hebben) een rol speelde in ‘The X-files’, een van de favoriete televisieseries uit mijn jeugd. Een poster in het kantoor van FBI-agent Fox Mulder laat die ufo zien met de tekst ‘I want to believe’. Overigens deed de Zwitserse boer de makers een proces aan. Ze hadden zijn foto namelijk zonder toestemming gebruikt. Daarom is er vanaf het vierde seizoen een poster te zien met een iets meer afgeplatte ufo. Maar in de eerste seizoenen kijken we dus eigenlijk naar de ufo uit onze Filmwijk.

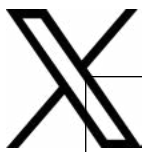
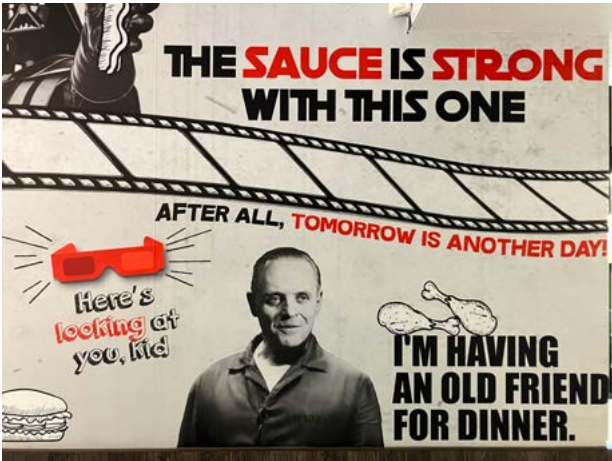
Filmwijkkunst

Fallen is niet het enige kunstwerk in de openbare ruimte in onze wijk. We hebben ook ‘De verrekijker’ van Bert Neelen dat op de parkeerplaats van de Vomar staat. De supermarkt was de opdrachtgever en ook bij vestigingen in IJmuiden en Noordwijk staan kunstwerken van dezelfde maker. Waarschijnlijk was het een soort drie halen, twee betalen actie. Daarnaast hebben we de Appelhouten Mannen in het Lumièrepark. Die stellen dronken Zweden voor. Het werk stond, nee lag eerst in de Eilandenbuurt en is heel toepasselijke met een fles appelcider gedoopt. Op korte afstand van de Appelhouten mannen is

vorig jaar het beeld van Enith Brigitha onthuld. De zwemster won tweemaal olympisch brons en werd evenzovele keren uitgeroepen tot Sportvrouw van het jaar. Enith woonde lange tijd in onze stad en gaf er ook les. Zwemles natuurlijk!

Maaltijdschotel

Fallen en de Appelhouten mannen zijn al ondergebracht bij Kunstambassadeurs, maar de andere twee zijn nog beschikbaar. Wie een van deze twee Filmwijkkunstwerken (of één elders in Almere, dat mag natuurlijk ook) wil adopteren kan zich aanmelden bij kunstambassadeurs.nl Ik zit er zelf aan te denken om nog een tweede kunstwerk te claimen. Al geldt het wellicht niet als kunst in de openbare ruimte. Dat is een werk van El Greco. Maar dan niet van de beroemde Griekse schilder, maar van de gelijknamige snackbar die geen vliegende, maar wel maaltijdschotels verkoopt. Op de binnenwanden van de snackbar staat een aantal fraaie kunstwerken die verwijzen naar bekende films als Star Wars en The terminator inclusief variaties op bekende filmquotes zoals: ‘the sauce is strong with this one’. Geen wonder dat ik daar na de overhandiging van mijn bestelling altijd met Oostenrijks accent en binnensmonds mompel: ‘I’ll be back’.

X filmrecensies

Drie korte recensies over films die vanaf december 2023 in de bioscoop komen.
(kijk ook op [@maartennoppus](https://twitter.com/maartennoppus))

De Tatta's 2 (14 december)

Het eerste deel was een onverwacht groot succes en dus is er nu een vervolg. Het verhaal gaat over de ooit rijke familie Van Kampen die in een achterbuurt komt wonen. Een soort omgekeerde Flodder, maar dan met meer begrip en minder actie. In deel 2 dreigt een projectontwikkelaar de wijk plat te gooien. Wat nu?

The boy and the heron (27 december)

Opnieuw een magisch animatiesprookje van Miyazaki. Een jongen verliest zijn moeder en een reiger vertelt hem dat hij haar terug kan vinden. Dan moet hij wel een geheimzinnige toren betreden die toegang geeft tot allerlei gekker werelden met manshoge parkieten en een oude man die werelden balanceert door met blokjes te spelen.

The holdovers (11 januari)

Leuke film die nostalgisch aanvoelt. Een strenge en narrige leraar (Paul Giamatti) klassieke geschiedenis let op de ene student die in de kerstvakantie niet naar huis gaat. Door hele kleine onthullingen uit beider verleden, leren ze elkaar steeds beter kennen en begrijpen. Emotioneel, maar regelmatig ook erg grappig.